

Maistakaa ja arvostelkaa,

niin tulette huomaamaan, että tähän asti perheen emäntien jakamattoman suosion saavuttanut Talouskaljamme ja lukuisat limonadi-valmisteemme ovat sitenkin parhaimpia.

Upseeri- ja aliups.-kerhot, soittakaa puh. 56. Voikkaa, niin lähetämme Teille nopeimmin.

Puh. 56 Voikkaan Kotikalja Oy. Puh. 56.

1063/Vn

P. JAFFE

HAMINA

LIHA-, MAKKARA-, HERKKU- ja HEDELMÄKAUPPA
Pieni Ympyräkatu, puh 34
Makkaratehdas puh. 337 - Sivuliike 132

1070/Vn

K. L. Hakola.

RAKENNUS-, TALOUS- JA SIIRTO-
MAANTAVARAIN KAUPPA

Riihimäki - Puh. 406

1068/Vn

Kaupungin Hotelli

PUH. 302 LAHTI PUH. 210

Uudenmaank. 3 (aseman lähellä)

I luokan Hotelli ja Ravintola.

Suosittelue sopivia kokoushuoneita,
viihtyisiä yksityishuoneita ja
I. LUOKAN RAVINTOLAA!

1064/Vn

SUOSITTELLAAN KORIALLA
A. LEHTISEN

LEIPOMO- JA RUOKATAVARALIIKETTÄ

Paikkakunnalla parhaimmat leipomotuotteet. — Kasar-
milaisille lähin ostopaikka — Puhelin KORIA

1069/Vn

Helsingin Sähkö- ja Konetoimisto

LAPINLAHDENKATU 25

1046/Tg

Simasuukon

jokaiselle maanpuolustajalle tarjoavat

TILLANDERIN JUOMAT

Suurin valmistaja sotalaitokselle.

1042/Ek

Viipurin Sotilaskotiyhdistyksen

ylläpitämät sotilaskodit ovat seuraavat:

VIIPURIN SOTILASKOTI, Pohjoisvallik. 17.
HAMINANPORTIN SOTILASKOTI,
Haminanportink. 4.
SORVALIN SOTILASKOTI, Patterimäenk. 6.
NEITSYTNIEHEN SOTILASKOTI,
KTR:n kasarmialueella.
PAPULAN SOTILASKOTI,
KKR:n kasarmialueella.
KESKUSKASARMIN SOTILASKOTI,
KKR:n II patalj. kasarmialueella.
TURKINSAAREN SOTILASKOTI,
I Merilentoeskaderin kasarmialueella.
SUUR-MERIJOEN SOTILASKOTI,
Erill. Maalentolaiiveen kasarmialueella.

1044/Tg

Helsinki 1931, Oy. Gutenberg

Hinta 3 markkaa.

1 vuosi kotimaassa 45:—, Eestissä 65:—, muualla ulkomailta 95:—
1/2 vuotta kotimaassa 25:—. Saadaan tilata asiamiehiltä ja maan kaikista
postikonttoreista.

**Uusia aloitteita
Avarakatseisuudesta
Pioneerinäkemystä
v. 1919**

**Markan romahdus ja palk-
kaetumme**

**Kanta-aliupseerien koulu-
tuskysymyksestä**

**Jokaisen aliupseerin on
heti luettava sivulla 363
oleva kirjoitus „Puolus-
tuslaitoksen leski ja or-
pokassan hallituksen
vaalit“.**

SUOMEN

ALIUPSEERI

N:o 22

Marraskuun 20:ntena 1931

Kaikki tilauksia, tilityksiä, osoitteenmuutoksia j.n.e., siis yleensä taloutta koskeva kirjeenvaihto on osoitettava lehtemme taloudenhoitajalle eikä toimitukselle, joka huolehtii siitä, että kaikki tilaukset ja muutokset tulevat oikeisiin käsiin.

Kaikenlaatuisen
kirjapainotyön tee-
tätte nopeasti ja
halvimmalla meillä

OY GUTENBERG AB

KIRJAPAINO — KIRJANSITOMO

Hämeentie 29. Puh. 72 069, 72 311

1106/T

Nimenmuutoksia

Sukunimeni, joka on ollut Wickström, olen muuttanut
VAITOKSI.
Hämeenlinna, 12. 11. 31.

JOHAN VAITTO.
Er. HVK:n vääpeli.

Sukunimeni, joka on ollut Vikman, olen muuttanut
VALAKARIKSI.
Hämeenlinna, 12. 11. 31.

VIHTORI VALAKARI.
Kersantti Er. HVK:ssa.

Sukunimeni, joka on ollut Saxberg, olen muuttanut
SALARIKSI.
Hämeenlinna, 12. 11. 31.

EEMIL SALARI.
Kers. Er. HVK:ssa.

Sukunimeni, joka on ollut Gustafsson-Vilkman, olen muuttanut
VUOLASVUOKSI.
Hämeenlinna, 12. 11. 31.

ONNI VUOLASVUO.
Ent. jääkärivääpeli (Er. HVK).

Sukunimeni, joka on ollut Sivander, olen muuttanut
SAINTILAKSI.
Hämeenlinna, 12. 11. 31.

LAURI SAINTILA.
Montööri Er. HVK:ssa.

Suosittellemme Mikkelin varuskunnalle

Keski-Savon Valokuvaamo

Ajanmukaisin valokuvaamo.
Nopea ja huolellinen toimitus.

916/Rn

KUVALAATTOJA

valmistamme
tilaajille edullisimmin ehdoin.
Tiedustelkaa kokeeksi hintojamme!

1102/Ko

KLICHELAITOS KASKI & SALONEN
Helsinki - 4. Linja 8 - Puhelin 73 863

Venäjäillä on kokeiltu uudella jalkaväen pakkauksella, jonka pääosat ovat tornisteri ja kenttäastiasto. Uuden pakkauksen paino on lisääntynyt 26,4 kg:sta 27,6 kg:aan, ja kenttäpullo on suurennettu entisestä 3/4 litrasta 1 litraan, että voitaisiin pestä kädet kaasuhyökkäyksen jälkeen. Marsin aikana voidaan pakkausta keventää 18,5 kg:aan. Tornisteri on edelleen kannettava selässä, ja kierretty päällystakki sen sivuilla. Kaksi päällystakkihinaa kiinnittää sen vyöhön, jossa etupuolella ovat patruunataskut. Käsigranaattitasku on vasemmalla puolella, kenttäpullo edessä tai sivulla, telttakan- gas on tornisterinkielen alla. Kaasunaamaria kannetaan hartioilla. Koko pakkaus voidaan irroittaa tai kiinnittää puolessa minuutissa.

"Milit. Wochenblatt" lausuu eräässä kirjoituksessaan mm., että Eurooppa on nykyään jo liian pieni sotanyttämöksi. Sotavälineet ovat vuoden 1918 jälkeen kehittyneet niin huimaavasti, että sotaa siinä mielessä kuin maailmansota ei enää voida ajatella, vaan muuttaa se kokonaan muotoaan. Hyökkäysvaunujen merkitys on suunnattomasti kasvanut. Raskas tykistö pystyy nyt jo ampumaan 150 km (!) päähän, ja lentoase on tullut kerrassaan peloittavaksi tekijäksi, kun se jo nykyisellään pystyy kuljettamaan suunnattomia räjähdys-, palo-, kaasu- ja bakteripommeja satojen kilometrien päähän rajoilta. Koko Saksan valtakunnassa on ainoastaan neljä suurta kaupunkia, joihin ei voida ampua Saksan rajojen ulkopuolella olevalla raskaalla tykistöllä, nim. Magdeburg, Braunschweig, Hannover ja Kassel. Tässä on kuitenkin lohdutuksena se seikka, että kauaskantava tykistö on sekä hankalaa että kallista, mutta sitä halvemmaksi tulevat ilmavoimat samaan tarkoitukseen käytettyinä. Pommikoneen keskinopeus on nykyään 150—300 km. tunnissa, vieläpä ylikin. Kaikissa olosuhteissa kyetään jo lentämään satojen kilometrien pituisia matkoja, eikä Euroopassa ole enää ainoakaan asutuskeskusta, johon ei voida nopeasti hyökätä ilmasta. Pommituskaaderien vaikutus on todettu Lontoon, Pariisin ja monilla muilla suurilla ilmasotaharjoituksilla suorastaan tuhoisaksi, ja nykyaikaisen pommikoneen hyötykuorma on jo 1800 kg. pommeja. Entä sitten 1 kg:n painoiset palopommit, jotka kehittävät 3000 asteen kuumuuden ja joita voi lastata yhteen koneeseen tuhansia? Niillä voidaan syyttää vaikeasti sammutettavia tulipaloja suurkaupunkiin, ja Berliiniä syyttämään tarvittaisiin vain 72 tällaisilla pommeilla kuormitettua lentokonetta. Tästä kaikesta tekee kirjoittaja sen johtopäätöksen, että sota Keski-Euroopan teollisuusvaltioiden välillä on yhtä järjetöntä kuin jos saman talon vuokralaiset rupeaisivat taistelemaan keskenään suurilla miinoilla: he tuhoutuisivat kaikki taloineen päivineen. Valtioilla ei ole enää rajoja, joten sodan täytyy hakea jo tilaa laajemmilta aloilta. — Eiköhän sentään vielä esim. Amerikka ja Kiina mahdu sotimaan keskenään, ainakin välimatkojen puolesta?

SUOMEN ALIUPSEERI

SUOMEN ALIUPSEERILIITON ÄÄNENKANNATTAJA

Toimituksen osoite on Arkadiank. 31 B.
Päätoimittaja on tavattavissa tiistaisin ja
torstaisin klo 16,30—17,30.

ONNI KOIVISTO
Pää- ja vastaava toimittaja

PEKKA LEIKKANEN

Taloudenhoitaja:
OTTO SILTANEN

1. Divisioonan Esikunta, Helsinki.
Puhelin 25 801 vaihde 477.

N:o 22

Marraskuun 20:ntena

1931

K. KAARLA:

UUSIA ALOITTEITA

Usein on yksityisissä keskusteluissa aliupseeripiireissä ja vieläpä julkisen sanan välitykselläkin sanottu Suomen Aliupseeriliiton tähänastisen työn olleen aikaansaannoksiltaan ja merkitykseltään niin vähäistä, että se on estänyt muutamia aliupseerikerhoja ja eräitä yksityisiä henkilöitä liittymästä liiton jäseniksi. Myöskin on lausuttu arvostelu siitä, että liiton johto on liian vähäisessä määrin lehtensä avulla tuonut julkisuuden piiriin taloudellista puolta koskevia aloitteita.

On käsitettävää, että aliupseeriliiton ala-osastot ja jäsenet odottavat liitoltaan paljon. Puolustuslaitoksemme nuoruudesta johtuu, että aliupseerikunnan yhteiskunnallinen asema on vielä monessa suhteessa vajavaisesti ja tilapäisluontoisesti järjestetty. Sen saattaminen normaalisiin ja yhteiskunnallista asemaamme vastaaviin suhteisiin on liittomme lähin ja tärkein tehtävä.

On kuitenkin liiton työtä arvosteltaessa otettava huomioon, että ne monet laajakantoiset kysymykset ja aloitteet, joita liiton johtokunta on valmistellut, ovat jo luonteeltaan sellaisia, että ne toteutuakseen vaativat oman aikansa. Eihän liitollamme ole juuri mahdollisuuksia kiirehtiä ylempien instanssien ratkaisua. On huomattavaa, että erikoisesti taloudellista puolta koskevat anomukset vaativat ylemmiltä viranomaisilta aikaa esitettyjen asioiden ja anomusten perinpohjaiseen tutustumiseen. Useita lausuntoja eri henkilöiltä on hankittava, tehtävä laskelmia ja järjestettävä asia asetusten ja ohjesääntöjen henkeen.

Jo semmoisen suurenmoisen yhtymän organisoiminen kuin koko maata käsittävä aliupseeriliitto on, sen toiminnan suuntaviivojen luominen ja kehittäminen määrättyihin uomiin on semmoisenaan katsottava saavutukseksi. Luomalla liitolle oma aikakauslehti, jonka avulla se voi aatteitaan ajaa, on mamme aliupseerikunta osoittanut ymmärtävänsä asemansa ja antanut näytteen yksimielisyydestä ja voimasta, joka lupaa hyvää tulevaisuuden varalle.

Mainittuamme vielä liiton järjestämät koko maata käsittävät arpajaiset, joista saaduilla varoilla se toivoo voivansa tehokkaasti ryhtyä tukemaan aliupseerikunnan opiskelu- ja sivistyspyrkimyksiä — lienevätkin jo

käyneet pääpiirteissään selville liittomme tähänastisen työn tulokset.

Liitolla ei tähän mennessä ole ollut lupaa omassa äänenkannattajassaan julkaista kirjoituksia, jotka käsittelevät liiton jäsenten taloudellisia kysymyksiä. Monet sanotunluontoiset anomukset, jotka ovat tarkoittaneet aliupseerikunnan taloudellisen aseman parantamista ja joilla on käännytty ylempien esimiesten puoleen, ovat sellaisia, ettei ole asioille eduksi tuoda niitä liian aikaisin ja keskeneräisinä julkisuuteen. Nyttömin, liiton saatua asianomaisen luvan ko. luonteisten kirjoitusten julkaisemiseen tulee niitä jatkuvasti eri kirjoitelmina "Suomen Aliupseerissa" olemaan.

Liiton johtokunnan valtuuttamana kävi lähetystö, johon kuuluivat liiton puheenjohtaja, vääpeli K. Kaarla, johtokunnan jäsen, vääpeli A. Autio ja kersantti O. Siltanen marraskuun 13. p:nä Sotaväen Päällikön, kenraaliluutn. A. Sihvon luona jättämässä useita kirjallisia anomuksia, jotka koskivat:

1) Vuotuisen pukuavustuksen myöntämistä alipäällystölle samoin perustein kuin muillekin vastaavassa asemassa oleville valtion viran- ja toimenhaltijoille.

2) Vääpeliä ylempien arvoasteen perustamista tai vaihtoehtoisesti ikälisien koroittamista.

3) Kiväärin- ja pistoolin patruunain antamista maksuttomasti aliupseereille samanlaisin perustein kuin upseereillekin.

4) Asevelvollisten res.-ups.-kokelaiden ja k.-aliupseerien välisen suhteen uudelleen järjestämistä.

Lisäksi tiedusteli lähetystö liiton aikaisemmin lähetämien aliupseerien leiri- ja komennusrahojen saattamista oikeaan suhteeseen upseerien vastaavien erien kanssa ja aloitetta k.-aliupseeriosastojen perustamista sotilassairaaloitten yhteyteen koskevien anomustensa ratkaisua.

Suullisissa keskustelussa sai lähetystö vielä tietää liiton virkatien.

Kenraali Sihvo otti lähetystön ystävällisesti vastaan ilmaisten kantansa eri aloitteista. Toivottavaa on, että nämä maamme aliupseerikunnalle niin ensiluokkaisen tärkeät asiat saavat myönteiset ja pikaiset ratkaisut osakseen.

Suomen Aliupseerin Joulu 1931 on loistelas julkaisu, jonka ulkoasu jo on ihastuttava. Tässä numerossa on tilauslista.

VARAKATSEISUUDESTA

"Und willst du nicht mein Bruder sein,
so schag'ich dir den Schädel ein."
("Jollet tahdo veljein olla,
pääsi ruhjon korennolla.")

Otsikko ehkä tuntuu oudolta: onko sellaisestakin asiasta tarpeellista kirjoittaa? Elämme sivistyneessä yhteiskunnassa, jossa keskinäinen arvonnanto ja "avarakatseisuus" vallitsevat ja johon jokapäiväinen elämäkin meidät velvoittaa.

Ystävänä, jos olet "avarakatseinen", niin jätä nämä rivit lukematta, sillä minä en voi esittää tässä mitään sellaista, mikä olisi uutta sinulle ja mikä olisi omiaan avartamaan katsantokantaasi. Mutta jos myönnät, että juuri nyt tarvitaan entistä enemmän "avarakatseisuutta", niin tajuat, minkä takia nämä rivit on kirjoitettu. Jos toisen työ ja toisen toiminta katsotaan kokonaan arvottomiksi ja tuomittaviksi, ei mitään yhteistyötä millään alalla voida aikaansaada. Ja jos itsekkyyden ja oman katsantokannan ainoana oikeana pitämisen jatkuvasti viettävät riemujuhlaa, mataloituu henkinen elämä, ja sitä mukaa uhkaa tuho myöskin aineellisia arvoja.

Sanot ehkä: "Pessimismiä!" Niin, tämä on pessimismiä. Mutta: pessimismiä sen takia, että uudet, vaipaamat tuulet alkaisivat puhaltaa.

Elämä on täynnä suuria arvoja. Se on niin rikas, niin moninainen, että jokainen löytää siitä tyydytystä itselleen. Siksi me emme tarvitse polkea toisen osuutta, sitä panosta, jonka toinen voi elämäänsä antaa. Me emme saa tuomita sitä, vaikkakaan se ei meitä joka suhteessa miellyttäisi, sillä varmasti jokainen tahtoo antaa parastaan. Lähtekäämme siis mieluummin siitä, mitä toinen on voinut antaa *meitä tyydyttävää*. Sillä useimmiten asia on niin, että se, mikä meidän mielestämme on arvotonta, voi todellisuudessa ollakin aivan ensiarvoista. Tämä koskee varsinkin niitä aloja, joilla emme ole millään tavalla "ammattimiehiä" ja joita emme siis pysty arvostelemaan. Tietenkin jokainen on oikeutettu lausumaan mielipiteensä, mutta se on tehtävä vaatimattomasti, kun on kysymyksessä vieras ala, ja oikein ja kohtuullista on myöskin silloin ilmaista, että ajattelen niin ja niin, mutta eihän tämän mielipiteen tarvitse olla ehdottomasti pätevä, kun ammattikokemus puuttuu. Silloin emme myöskään loukkaa toisina jattelevia. Lähestykäämme kanssaihmissämme kunnoittavasti ja ennakkoluulottomasti!

Nykyjään eivät yksityisen henkilön pätevätkään mielipiteet, mikäli ne poikkeavat yleisestä katsantokannasta, ole kovinkaan suuressa kurssissa. "Und willst du nicht mein Bruder sein, so schag'ich dir den Schädel ein" (Jollet tahdo veljein olla, pääsi ruhjon korennolla"). Unohdetaan kokonaan, että lauman mielipiteet useinkin ovat syntyneet joukkosuggestion vaikutuksesta ja ovat

yleensä aina kovin latteita. *Voimakkaat yksilöt ovat joka alalla toimineet itsenäisesti, muista välittämättä.* Siksi he ovat saaneet pysyvästä aikaan. Heitä on useinkin vainottu ja pilkattu (Jeesus, Muhamed, Kolumbus, Kopernikus, Bruno jne.), mutta he eivät ole lannistuneet. *Voimakas reaktio synnyttää aina voimakkaan vastavaikutuksen.* Suuret aatteet ja suuret teot kehkeytyvät usein hiljaisuudessa, siksi ne yht'äkkiä ilmaantuessaan voivat tuntua mahdottomilta.

Olemme joutuneet tärkeän ajatuksen eteen. Tunneimme, että meidän on selvitettävä itsellemme eräs aivan ensiarvoinen asia: persoonallisuus. Kysymme: — Kuka *tahtoi olla* persoonallisuus? — Jokainen! — Kysymme: — Kuka *on* persoonallisuus? — Emme enää voi vastata yhtä helposti, sillä mitään ihannetyyppeä ei ole olemassa. Jos sanomme: — OLE AINA OMA ITSESI SILTI UNOHTAMATTA MUITA, OLEMME LÄHELLÄ IHANNETTA. PERSONALLISUUS ON LUONTEEN VAKEVYYTTÄ JA JALOUTTA, PERSONALLISUUS ON LUONTEEN TASAPAINOA, JOKA SAAVUTETAAN SUURTEN TAISTELUJEN KAUTTA. PERSONALLISUUS ON — AVARAKATSEISUUTTA.

Viimeaikoina olemme yhä enemmän ja enemmän saaneet tuntea, kuinka ahdas on yleinen mielipide ja miten vaarallista on antautua virran vietäväksi. Elämisen mahdollisuudet ovat viimeisten vuosikymmenien aikana huimasti parantuneet. Mutta elämä asettaa myöskin yksilölle paljon suuremmat vaatimukset kuin aikaisemmin. Tämä on aiheuttanut moraalien madaltamisen, sillä aina ei ole käytetty yksinomaan rehellisiä keinoja. Solidaarisuus ja kanssaihmissien kunnioittaminen eivät enää merkitse monellekaan mitään. Herää kysymys: Mitenkä voisimme vapautua tästä, mitä keinoja tulisi käyttää sitä vastaan? *Nyt tarvitaan voimakasta persoonallisuutta, nyt tarvitaan avarakatseisuutta.* Kun elämä asettaa jokaiselle, joka mielii menestyä, niin suuret vaatimukset, täytyy jokaisen kasvattaa itseään, täytyy jokaisen pyrkiä kohti persoonallisuutta.

Lopuksi:

PERSONALLISUUS ON LUONTEEN VÄKEVYYTTÄ JA JALOUTTA, PERSONALLISUUS ON LUONTEEN TASAPAINOA, JOKA SAAVUTETAAN SUURTEN TAISTELUJEN KAUTTA. PERSONALLISUUS ON AVARAKATSEISUUTTA, JA AVARAKATSEISUUS ON ELÄMÄN AVAIN.

O. K—to.

PIONEERINÄKEYMYKSIÄ v. 1919

I" Pioneeripataljoona, Viipuri".

Niin, ne sanat oli kirjoitettuna siihen paperiin. Sekä minulle että monelle muulle. Juna kiisi täydellä vauhdilla. Huhtikuun yö ympäröi seutuja. Vaunut olivat täpösen täynnä unisia, nyökkäviä nuorukaisia. Hyllyt ja penkkien alustat olivat kuormitetut raskain matkailuun, monenmuotoisin laatikoin ja kaikenkokoisin paketein. Eväitä ja vaatetusta, kodin antimia. Elettiin silloin vielä sota-ajan aiheuttamassa niukkuudessa. Olihan silloin vielä miltei leipäkorttien aika.

Raskas yö! Suurin osa matkasta kului seisten, milloin "härkävaunussa", milloin tavallisessa. Kaksi ikäluokkaa samaan aikaan, juna pohjoisesta, juna etelästä. Tungosta, sähinää, laulua, hanurikonsertteja, korttien läiskettä, tupakansavua, sanuskuksia erilaisilla murteilla, porinaa monenmoista, siellä täällä rivoiksia, hieman yhtä, hieman toista.

Viipuri! Uniset aivot ajattelivat raskaasti. Väsyneet silmät katselivat raukeasti. Vaivautuneet jalat astelivat veltosti. Hoh-hoo! kaikkia jäseniä, joka lihasta pakotti. Kaksikymmenvuotiaan laiskuus painoi hartioita, niin minulla kuin muillakin, joilla oli asevelvollisuus edessä.

Mutta sitten tapahtui jotakin uutta, ennen kokemattonta. — Terävät sotilasäänit asemalaiturilla kantautuivat korviimme. Ne kutsuivat meitä, ne kokosivat meidät, ne valtasivat meidän kaikkiin ilmansuuntiin retkahtelevat, laiskankankeat olemuksemme ja me tummimme ryhdistyvämmä... ja niin me tulimme kasarmiin.

Pataljoona oli juuri muuttanut Viipuriin, Sorvaliin. Kylmät, asumattomat kasarmit — työtä! Lian ja tunkion peittämät huoneet — työtä! Varus-, pioneeri-, ym. varastot sekasotkussa muuton jäljeltä — työtä!

Seurasi kenttää. Samoin taisteluharjoituksia vähän. Oli paraatejakin preussilaisine paraatimarsseineen jo alokasaikana.

Ruoka: puolikas leipää päivässä, vähän voita, viisi palasta sokeria ja lihakeittoa, johon oli sekoitettu perunien asemesta juuria. Illallisena oli tavallisesti puuroa, jonka kanssa oli joko maitoa taikka "vilsonirasvaa". Nurisimme? Emme, sillä emme tietäneet mitään nykyisestä ruokajärjestelmästä. Sitäpaitsi oli pataljoonassa vielä v. 1918 ikäluokka, joka hymyi pilkallisesti pienimmällekkin nurinalle huomauttaen, että ruokasioissa olivat jo vallitsemassa "herrain päivät". Tällaisissa tilanteissa me häpesimme, sillä olimme täysin tietoisia siitä, mitä he olivat saaneet kestää.

Mutta yllämainitussa ei ollut mitään pioneereille erikoista. Se tuli vasta muutamia viikkoja myöhemmin.

Niin, se tuli meidän korviimme äkkiä, kuin salama taivaalta. Kelpo, kaikkien pitämä ryhmänjohtajamme alkoi kiireesti koota varusteitaan. Komennuskunta rajalle! Yksi upseeri, kolme aliupseeria. — Sen jälkeen täytti ukkospilvi ilman. Huhut kiertelivät pataljoonaa. Räjähdyksineitä lähetettiin. Valmistauduttiin lähtöön. Jo palasi yksi komennuskunnasta takaisin keuhkoon ammuttuna: sairaala, tuskallinen toipuminen, kenraalivierailu sairaalassa — valkoisen ruusun mitalli!

Me olimme haltioissamme, me alokkaat.

Komppania marssi, hämäläispojat lauloivat, pöly tuprusi värjäten harmaaksi koko joukon sekä laastiutuen

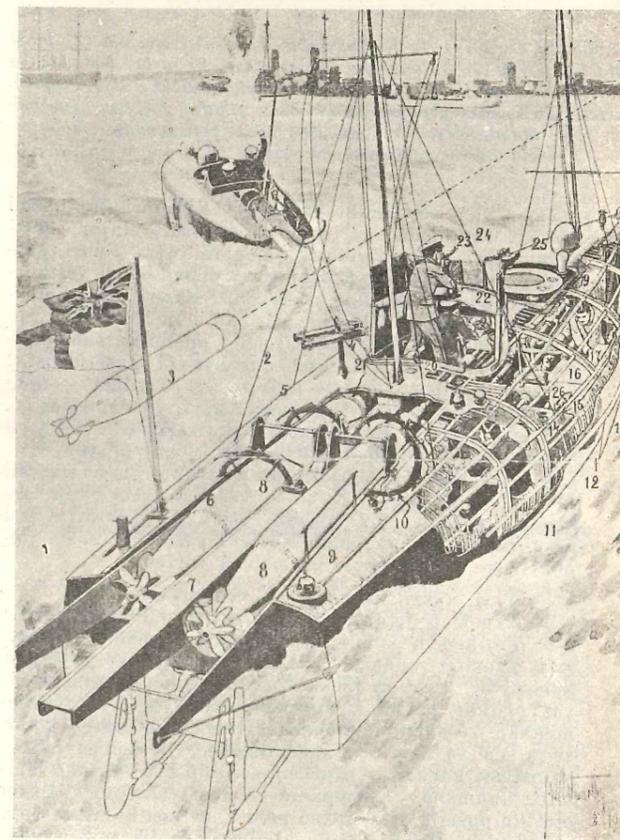
VIERESSÄ OLEVAN KIRJOITUKSEN JOHDOSTA:

Toukokuussa 1919 saapui amiraali Cowan'in komentama suuri Itämeren laivasto Suomenlahdelle valiten majapaikkakseen Koiviston salmen.

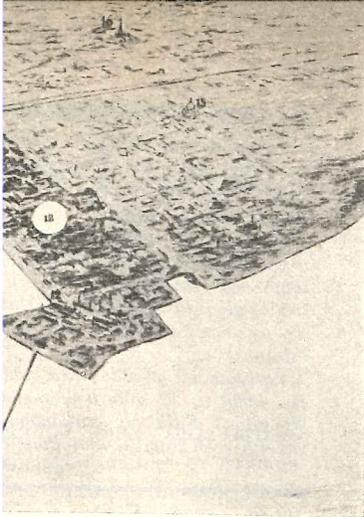
Laivasto oli saanut tehtäväkseen suojella Suomen ja Eestin rannikkoja Neuvosto-Venäjän laivaston hyökkäyksiltä sekä olla läheisessä yhteistoiminnassa ja mahdollisuuden mukaan avustaa Englannin epävirallisesti tukemaa, Yhimmäkeä ja Kronstadtia vastaan etenevää, nk. pohjoisarmeijan (Judenitsch) toimintaa.

Laivasto oli muodostettu pääasiallisesti kevyistä risteilijöistä (n. 4,000 t., 28 solm.) ja torpedovenehävittäjistä (n. 1,400 t., 30 solm.) Sillä oli mukanaan vedenalaisia, torpedomoottoriveneitä sekä lopuksi lentokone-emäiläisiä lentokoneineen.

(Jatkuu seuraavan sivun yläosassa.)

Torpedomoottorivene, jollaisilla Kronstadtin hyökkäys tehtiin. 1) Lii-pasin, joka irroittaa torpedon. 2) Levis-kk-pari. 3) Torpedon asento matkalle lähtiessä. 4) Polttoainevarasto. 5) Tyhjäväli. 6) Kiertoruuvit, joilla torpedo on kiinnitetty ja jotka aukaistaan ennen laukaisemista. 7) Kuurnat, joissa on 2 18 tuuman torpedoa. 8) Hieman ulostyönnetty torpedo. Potkurit alkavat heti käydä, kun ne tulevat kuurnan reunan ulkopuolelle. 9) Emäiläivaan johtavan köyden kiinnityspaikkoja. 11) Langattoman lennättimen hoitaja. 12) Pykälä veneen pohjassa. Niitten suuri nopeus saavutetaan juuri tämän pykälän avulla, sillä se kohottaa veneen vedestä, niin että se suurimmaksi osaksi kulkee veden pinnalla. 13) Kaksi 375 hv. moottoria. 14) Öljyvarasto. 15) Tulensammuttajat. 16) Merikorttipöytä. 17) Työkala- ja varaosa-laatikko. 20) Torpedon puskuri (ulostyöntäjä). 22) Torpedon irtipäästövipu. 24) Levis-kk-pari. — Näitten moottoriveneitten suuri etu on nopeus, suuremmat tekevät yli 40 solmua. Suuremmat veneet ovat ainoastaan 77 jalkaa eli suunnilleen 23 metriä pitkiä, mutta on myös 55 jalan tai pieniä 40 jalan, yhdellä torpedolla varustettuja veneitä.

1) ja 2) Kiväärivarastoja. 3) ja 4) Ammatarat. 5) ja 6) Kulkuaukkoja. 7) ja 8) Majakka. 9) ja 10) Telakka. 11) Suuri, pyöreä. 12) Satama-alue. Moottori-
kosta 6.

voille. Kirkon kultakupoli
paisteessa. Rajan lähe-
salaperäisesti. Suuri, suo-
naan poikien eteen valtava-
äämöitti Kronstadtin linnoi-
surmaa ennustavana ...
odot mielialat, salaperäi-
uhkaavista varustuksista!
aikoilleen! Lavitsat — hoh-
ousisängyt, vieteripatjat ...
ilat porisemaan! Pitkä oli
in. Jo ruoka maistui!
utumistouhut olivat ohi, oli
an kesäkuun auringon las-
ä lauhaksi, virvoittavaksi
volle kokoamaan uusia voi-
päivää varten.

jä, viisi metriä.
ailivat askelillaan miehille
lle neljä, kenelle viisi met-
kut, rautakanget ja lapiot
ousivat maasta, sinkoutui-
uhaudat syvenivät syvene-
ädet heiluivat kuten kotoi-
tkaukset ja iloinen hälinä
teen kipeävä aurinko läm-
vähensi vaatetusta. Ensin
aidat, hetken kuluttua vain
väliäkös täällä, maan sydä-
alla kanervikkokankaalla,

lkeen. Juoksuhautaverkos-
a kun se katsottiin riittä-
len teko. Hevosjonot kul-
. Kohta kiersivät ja kaar-
kaikilla tärkeillä paikoilla
poikin säännölliset esteet.
a teiden varsilla nousivat
inä, tarpeenvaatiessa käyt-
sut”. — Elämä oli ainut-
t olivat päättäneet, kukin
seurasi täydellinen lepo
Aurinkoa, merta, hiekkaa!
lyskaavoja, sisäpalvelusoh-

(Tämä alkaa edellisen sivun yläosasta.)

Englantilaiset lentokoneet tekivät useita hyökkäyksiä
öisin Kronstadtia vastaan. Merkittävin niistä oli 17/18. 8.
suoritettu, johon otti osaa 40 lentokonetta, sitäpaitsi
avusti hyökkäystä 8 moottorivenettä, joista tuhoutui 4.
Ne olivat niin pieniä, että voivat kulkea miinoitettujen
alueiden lävitse. Kun veneet palasivat Koivistolle, muo-
dostivat laivat kunniakujan ja niiden torvisoittokunnat
soittivat kansallislaulua. — Englantilaiset olivat meneti-
äneet 7 ups. ja 10 miestä, joista 3 ups. ja 6 m. joutui
bolshevikkien vangiksi. Bolshevikkien tappiot olivat suu-
ret, mm. 2 parasta linjalaivaa, vedenal. emälaiva, torp-
hävittäjä ja vedenalainen. Sitäpaitsi oli aiheutettu suu-
ria vaurioita panssarivestijöille ja tuli oli vahingoitta-
nut satama-alueita. — Englantilaisten tärkein tehtävä oli
suoritettu: bolshevikkien merivalta oli tuhattu. — On
sanomattakin selvää, mitä tämä merkitsi meille, varsin-
kin silloisissa oloissa.

Mutta hiljainen jännitys oli yhä vireillä. Työ oli tot-
ta, ei harjoitusta, sillä lakkaamatta vuorokaudesta vu-
rokauteen jyrisivät tykit toisella puolella, Inke-
rin alueella, ja ryssän lentokoneet tekivät vierailuja
Suomen puolelle pudotellen silloin tällöin tervehdykseksi
pommeja, joskin huonoin tuloksin. Tämän lisäksi nousi
Rajajoen toisella puolella kohden taivasta valvova nä-
kötorni ja sen juurella levittäytyivät juoksukaivannot
sekä vuosisataisen vihollisen vaanivat joukot, jotka va-
jaa kuukausi sitten olivat hyökänneet piilopaikoistaan
ylittäen rajan, mutta saaneet tyhjin toimin suomalaisen
kivääritulon vastaanottamana palata takaisin

Me kaksi kirjuria istuimme toimistorakennuksen heh-
kuvan kuumalla peltikatolla ja katselimme kohden ete-
lää, merelle. Pihapuistikon lehviöstä lepäsi hiljaisena,
täyteläisenä keskikesäisessä asussaan. Joki kaartui
tummana, kirkkaana laskien vetensä meren äärettö-
mään syliin. Rauhallisina vyöryivät loivat mainingit
ulapalta hyväillen hellästi rannan puhdasta, vaaleata
hiekkaa. Taivas oli sinisen kirkas, ja polttava aurinko
kylvetti valollaan puolialastomia ruhojamme. Tunsimme
olemuksissamme kesän tulisen syleilyn, mutta ajatuk-
semme olivat sidottuina kaukana taivaan rannalla ta-
pahtuviin asioihin.

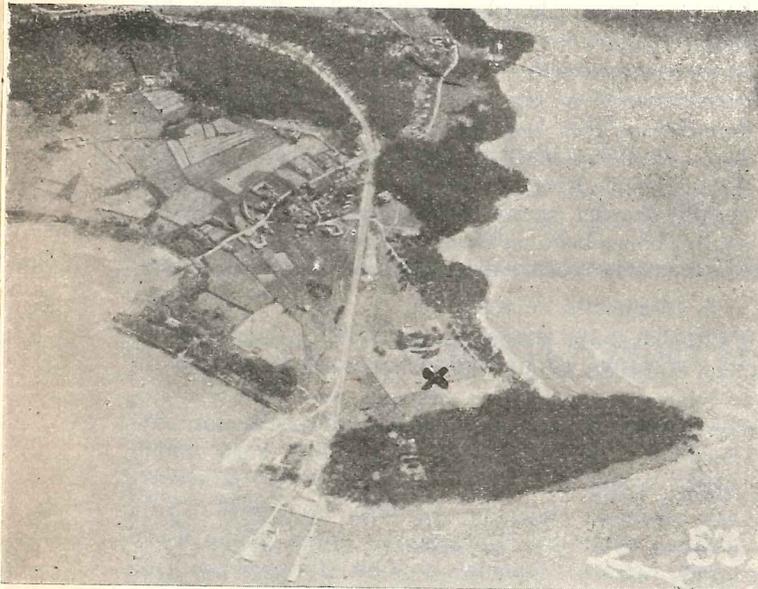
Merellä liikkui englantilainen laivue salaperäisissä
puuhissa. Kronstadtin ja Yhinmäen patterit ulvoivat
kilpaa, raskaat ammuksat räjähtelivät jossakin kauka-
na, ja taivas peittyi etelässä savuun. Toistakymmentä
englantilaista lentokonetta nousi ilmaan Koivistolla si-
jaitsevalta tukikohdaltaan suunnaten lentonsa kohden
Kronstadtia. Vajaan viidentoista minuutin kuluttua
liitelivät ne linnoituksen yläpuolella. Tykkituli nousi
maasta niitä kohden, ja ammuksat räjähtelivät taivaalla.
Viimeksimainitun saattoi nähdä aivan selvään koneitten
ympäriin usein syntyvistä pienistä savupilvistä. Näke-
mys oli meille jotakin uutta. Se oli vasta päättäneen
maailmansodan myrskyn jälkivärähtelyä etäällä Suomen-
lahden perukoilla. Se oli viimeistä, heikkoa kalvan kals-
ketta jättäjäiskansojen aseleikissä. Me Pohjolan nuoru-
kaiset katselimme tuota ihmetellen. Kunnioituksen- ja
ihailunsekaisin tuntein tähystelimme pelvottomien len-
täjien toimintaa korkeudessa, miltei kateudella silmäil-
limme mahtavan kansan suuren laivaston laivoja. Mut-
ta samalla loi kaikki tämä mielimme eräänlaisen var-
muudentunteen, jonkinlaisen rajanasukkaan uskon sii-
tä, että nuo vieraat sotavoimat osaltaan vaikuttivat tur-
vallisuuksiimme hyväksi, ainakin löivät ulkonaisella ole-
muksellaan lamauttavia jälkiä vihollisen moraaliin ja
toiminnallaan pakottivat tämän kohdistamaan huomio-
taan pois rajoiltamme.

Vielä monesti katselimme noita näkyjä. Päivästä päi-
vään jatkui tykkien ääni. Ikkunaruudut majapaikas-
samme tärisivät, ja lentokoneet surisivat ilmassa. Taas

ja taas ylitti venäläinen lentokone rajan sekä pudotti
pommeja, jotka kuitenkin useimmiten eivät kohdan-
neet maaleja, taikka jos kohtasivat, eivät räjähtäneet.

Mutta pioneerien tehtävät laajenivat. Työtä lisäsivät
nimittäin pitkin rannikkoa ajelehtivat, maailmansoda-
aikuiset merimiinat. Pieniä komennuskuntia läheteti-
tiin puolelle jos toisellekin. Vaaralliset purkaustyöt al-
koivat. Ne vaativat sekä varovaisuutta että uhkaroh-
keutta suorittajiltaan. Kaksi pataljoonamme aliupsee-
ria sai hengellään maksaa pelottoman toimintansa.
Mutta vastuksista huolimatta puhdistustyö sujui mai-
niosti. Miina miinan jälkeen kuljetettiin vaarattoma-
na toimistohuvilamme pihalle ja räjähdysaineet pakat-
tiin laatikkoihin. Kokoontuipa siitä saalista Viipuriin
vietäväksi, räjähdysharjoitusten varaa siksi kunnes pää-
semme takaisin varuskuntaamme!

Näin kului kesä kulumistaan. Päivät menivät, työt
joutuivat. Oli runoutta, oli proosaa. Runoutta olivat
kauniit, kesäiset iltapäivät jälkeen työn sekä ihanat il-
lat tansseineen ja kulkuineen kyläraiteilla. Runoutta
olivat vehmaat nurmikot, tuoreet lehviköt, pihkalle tuok-
suvivat kuusikot ja männiköt sekä kilometrien kantoiset
”rivieerat” hohtavan puhtaine hiekkarantoinen. Ja ru-
noutta oli koko alue risteilevine, huolella tehtyine, jo
rappiolla, hoidotta olevine huvilapuistikkoineen sekä
upeine, mykkine, paljon muistoihinsa kätkevine huvilo-

Koivisto, Möllikänniemi. Risti osoittaa sitä paikkaa, jossa englantilaisten lento-
asema sijaitsi. On kiintoisaa verrata tätä kuvaa myöhemmin samasta niemestä
otettuun ilmakuvaan, jonka julkaisemme vieressä. Huomaa valtavat lautapinot!

neen. Ja romantiikan ilmakehä verhosi siellä täällä, yh-
dessä ja toisessa huvilassa elävien venäläisten, entisten
sekä raha- että järkiylimysten salaperäisiä olemuksia-
kin. Mutta kuten sanottu, oli proosaakin. Ensimmäinen
tykkien ääni ja päivän työt muistuttivat, että emme ol-
leet saapuneet viettääksemme täällä kesälomaa, vaan
täyttääksemme velvollisuutemme. Proosaa olivat myös-
kin niukat ateriat, osittain pilaantuneista lihoista val-
mistettuine ruokineen. Mutta proosan vaskirummun lu-
jin basso jymisi silloin, kun muutamia öitä hyllyävillä
herraspatjoilla nukuttuamme huomasimme, että olimme
saaneet vieraita — täitä. Sitten seurasi jälleen hieman
runollisempaa. Seurasi tulisen kuumia saunapäiviä,
hehkuvia kiukaita ja näiden ansiosta kaikkosivat kuok-
kavieraat — seurasi surmaa!

SILMÄYKSIÄ

Kansainliiton julkaisua ”The Arma-
ments Year-Book” (”Asevuosikirja”) on ilmestynyt
seitsemäs vuosikerta, ja sisältää se tiedot 62:n valtakunnan rau-
hanaikaisen aseuksen vahvuudesta. Tiedot perustuvat kuiten-
kin kukin valtakunnan omaan ilmoitukseen, joten niiden luot-
tettavuus saattaa olla kyseenalaista. Kirjassa on myöskin graa-
fillisia esityksiä eri maiden aseellisista voimista, mutta siinä ei
ole otettu huomioon tekijöitä, jotka ovat sangen tärkeitä so-
dassa — nim. moraalisia voimatekijöitä. Pelkät numerot
eivät mitenkään anna todellista kuvaa eri valtioiden voimasuh-
teista. Toisekseen rykmenttien täydellinen vahvuus ei käy sel-
ville, vain niiden lukumäärä. Kuitenkin täytyy myöntää, että
kirja puutteistaan huolimatta antaa mitä tarpeellisimpia tietoja
sille, joka haluaa tutkia eri maiden voimasuhteita.

Svenska Dagbladet kirjoittaa: ”Jos
aseistariisuminen tapahtuu hyvin nopeassa tempossa, tulee Ven-
näjä asettamaan ennenkuulumattoman lukumäärän erilaisia
spesialisteja tutkimaan puolustus- (hyökkäys!) kysymyksiään.
Tiede tullaan erikoisesti militarisoimaan. Tällä tavalla punai-
nen Venäjä tulee valmistautumaan aseistariisumiskonferens-
siin ...”

Ruotsalainen ”Tidskrift i Sjöväsen-
det” kirjoittaa syyskuun numerossaan uutisena, että Nord-
deutsche L'loydin koululaiva ”Oldenburg” on myyty Suomen
valtiolle, joka tulee käyttämään alusta harjoituslaivana. — Se
tieto ei ainakaan ole julkaistu liian aikaisin!

Ranskan ja Belgian sotilashaudoil-
la käy vuosittain paljon matkailijoita. Niinpä viime touko-
elokuun aikana merkittiin tällaisia vierailijoita 104,000 eri hau-
tausmaiden vieraskirjoihin, vaikka kävijöitä olikin paljon enem-
män, sillä kaikki eivät kirjoita nimeään luetteloihin.

Näin olivat asiat silloin. Oli ensin mainittua ja oli
jälkimmäistäkin. Mutta suurin piirtein sanottuna pysyi
ensimmäinen ensimmäisenä ja luulen, että ei sen ajan
pioneereissa ole ainoatakaan, joka ei pitäisi aikaa ra-
jalla asevelvollisuusaikansa valoisimpana aikana. Sillä
sittenkin sulautuivat siellä työ ja lepo, palvelus ja va-
paus, vieläpä yö ja päiväkin toisiinsa niin sopusointui-
sesti, että oli vaikeata sanoa, mistä ja milloin mikin
alkoi ja mihin päättyi. Eikö niin, te kaikki Romppai-
set ja Kemppaiset, Mursut ja Röyskät, Rookit ja Vens-
kit?

A. Kyysilä.

MARKKAN RO- MAHDUS JA PALKKAETUMME

KANTAKERSANTTI

OTTO SILTANEN

Niin aliupseeri-piireissä kuin muullakin on murheella huomioitu se tosiseikka, että markkamme noin kuukausi sitten tapahtuneessa "kultakannaltaan luiskahtamisessa" menetti 25 % arvostaan, tuottaen palkannauttijoille kourantuntuvan palkanalennuksen. Kun tämän lisäksi lienee vielä suunnitteilla 5—10 % palkanalennus ensivuoden palkkaukseen sekä luontaisetujen huomattava vähentäminen, mikä erikoisesti vaikeuttaa perheellisten aliupseerien asemaa, ei muodostunutta tilannetta voi vaitiollen sivuuttaa. Niin arkaluontoinen asia kuin aliupseerien palkkauskysymys nimenomaan aliupseerien oman asenteen takia onkin siitä päätellen, millaisen vastaanoton ja arvostelun aliupseerikunnan suuressa osassa sai n:ossa II. (5.6.31.) julkaistu nimimerkki "J. W:n" kirjoitus "Aliupseeriston nykyiset palkkaudet", jonka pohjimmaisena tarkoituksena lienee ollut saada aliupseerit hereille palkkauskysymyksessä, mutta joka oli vähällä nostattaa poikamiesaliupseerit ilmi sotaan ukkomiesaliupseereja ja nimimerkki J. W:tä vastaan, olen kuitenkin siihen rohjennut kajota, vieläpä tuon paljon pahennusta herättäneen edellämäinitsemani kirjoituksen pohjalla. Kirjoituksen arvosteluun en halua ryhtyä enkä siihen kykenekään, mutta rohkenen vakuuttaa, että tuskin aliupseerikunnasta löytyisi ainoatakaan miestä, joka kykenisi asian niin perinpohjaisesti ja kourantuntuvalla tavalla esittämään kuin on tapahtunut. Ihmettelen vain suuresti sitä, että sellaisiakin käsityskantoja on kehitelty, huolimatta siitä, että kirjoittaja nimenomaan kertoo *omakohtaisia kokemuksiaan komppanian päällikkönä*. Arvelen tämän kirjoituksen tehneen kuitenkin pääpiirteisään toivotun vaikutuksen, siis saattaen palkkauskysymyksen päiväjärjestykseen aikana, jolloin ei mitään ulkoista kiihoitinta ollut sitä kannustamassa. Todisteena mielenkiinnon heräämisestä lienevät ne lukuisat palkkausta koskevat, pienemmät kirjoitukset, joita tuon tuostakin on lehden palstoilla näkynyt ja joissa on erikoista huomiota kiinnitetty soittajien palkkaetuihin.

Pyydän lukijaa palaamaan mainitsemani kirjoitukseen ja asiaan syventyen lukemaan sen vielä kerran, sillä eittämättömästi siinä on tuotu totuus julki. Oma-kohtaisena vakaumuksenani uskallan kumota väitteen,

ettei ukkomies hoida tointaan sen kummemmin kuin poikamieskään, jos he ovat luonteeltaan yhtä huolelliset ja velvollisuudentuntoiset, niin lienee tuloskin sama. "Että komppanianpäällikkö esimerkiksi mieluummin on yhteistoiminnassa naimisissa olevan kuin naimattoman vääpelin kanssa — — —" lienee poikkeus, joka vahvistaa säännön.

Seuraavassa esitän omakohtaisen kantani kyseisen kirjoituksen pääkohdissa esitetyistä palkkauserusteiden parantamismahdollisuuksista.

1. Vähentämällä aliupseeritoimia.

Tämä mahdollisuus kumoutuu omaan mahdottomuuteensa. Eikä se äärimmäisen tvöttömyyshädän vallitessa muutenkään voi tulla kvsymykseen.

2. Korottamalla perheavustuksia naimattomien kustannuksella.

Perhe-ia nimenomaan iuuri laasiavustusten lisääminen ei ole ainoastaan suotava, vaan olosuhteiden suotuisaksi kehittyvä viivymättä toteutettava toimenpide. Tämä kaimaisi ehkä laajoikin perusteluita ja niin iääköötkin toisessa vhtevedessä esitettäväksi. *Perheavustusten lisääminen ei kuitenkaan saa tapahtua naimattomien kustannuksella, sillä ralkkojen nyt ollessa minimaaliset, ei niissä ole enää alentamisen varaa noikamiehiinkään nähden*, kun ottaa vielä huomioon senkin seikan, että poikamiehetkin vähitellen aina siirtyvät tänne ukkomiesten leiriin, mutta joka toimenpide myöskin vaatii nääomaa, ja mistä sitä sitten noikamiehelläkään on, ios hänen koko palkkansa kuluu kaikkein välttämättömpimpään — henkensä ylläpitämiseen.

3. Lisäämällä luontaisetuita.

Tässä kohdin asetun nimim. "J.W":n kannalle, pitäen kuitenkin asuntoedun iäriestämistä lämpöineen ja valoineen ensiluokkaisen tärkeänä. Asuntoetu olisi kaikin mahdollisin keinoin koetettava iäriestää niin, että ainakin jokaisella perheellisellä olisi vapaa valtion asunto ja että huoneustojen kuntoisuus olisi tasavertainen toisiinsa nähden ja yleiskunto tyydyttävä. Sillä monissa nykyisissä huoneustoissa lienee paljon toivomisen varaa ja sitäpaitsi ei niitä lähimainkaan riitä kaikille tarvitseville. Huoneustopuutteen pikaiseksi toimimiseksi olisi valtion vuokrattava puuttuva määrä huoneita siksi kunnes se itse kykenee hankkimaan tarvittavat asunnot. Varustuksen suhteen on io ryhdyttvkin Suomen Aliupseeriliiton taholta toimenpiteisiin, iosta lähemmin toisessa paikassa lehteä. Vapaat matkat ovat luonteeltaan toisarvoiset, vaikkakin suotavat. Ei kuitenkaan liene aihetta ryhtyä vaatimaan tässä suhteessa nykyistä suurempia etuja, sillä se voisi muissa valtion toimenhaltijoissa herättää pahaa verta, vaikkakin tästä aiheutuvat kustannukset olisivatkin vain kirjanpidollista laatua.

Lapsiavustusten korottamisen rinnalla pidänkin asuntoedun ja pukuavustuksen järjestämistä sekä valtiolle että aliupseeristolle edullisimpina ja vaikeasta ajasta huolimatta helpoimmin toteutettavana. Olisihan nyt suuren tvöttömyyden vallitessa, jolloin rakennusaineet ja

työpalkat ovat alhaisimmillaan, mitä edullisinta rakennuttaa puuttuvat asunnot. Ainoa vaikeus vain on Ukko-Kruunun tyhjä kukkaro.

4. Tarkistamalla palkkaluokitus.

Tällä toimenpiteellä ei mielestäni päästäisi toivotuun tulokseen, koska meillä olosuhteiden pakosta suurtekin palkat tosiasiaassa ovat perin pienet. Toivottavaa kuitenkin olisi, että aliupseerin virkaura tehtäisiin kiintoisemmaksi lisäämällä ylenemismahdollisuuksia, johon liittyisi mahdollisuus korkeampaan palkkaan. Täsäkin asiassa on Suomen Aliupseeriliitto jo tehnyt aloitteen.

Mitä tulee nimim. "J.W":n toivomukseen, että Suomen Aliupseeriliitto julkaisisi selostuksia naapurimaiden aliupseerien taloudellisista oloista, pidän toivomuksen täyttymistä aliupseeriston omin avuin mahdottomana, sillä asia ei ole niinkään yksinkertainen kuin miltä se ehkä näyttää. Vertailevia laskelmia tehtäessä olisi ensinnäkin muutettava kaikkien luontaisetujen arvo rahaksi ja vasta tämän jälkeen ryhdyttävä varsinaisiin vertaileviin laskelmiin, joissa taasen on huomioitava kunkin maan elintaso, hintaindeksi, voimassaolevat tullit, verorasitus sekä nykyisen valuuttasektorin aikana kaikkein vaikeimpana vielä rahan kurssit, jotenka vertailujen laatijan tulee pikemminkin olla finanssiasiaien erikoistuntija kuin sotilas. Mielestäni riittää aliupseerien palkkojen parantamisen puolesta puhumaan pieni vertailu valtion vastaavanlaisissa toimissa palvelevien toimenhaltijoiden ja aliupseerien palkkaetujen välillä, joka selvästi osoittaa aliupseerien olevan kehoimmin palkattuja.

„KAPITULANTTI,

alipäälystöön kuuluva sotilas, joka erikoisen sopimuksen mukaan on sitoutunut palvelemaan sotilaitoksessa. — Kapituloita, sotilaksi antautua.”

Näin määrittelee Pieni Tietosanakirja tuon otsikkona olevan ranskankielisen sanan, jota täydellä syyllä käytettiin armei-

jassamme palkalla palvelevista aliupseereista takavuosina, jolloin armeijaa ei vielä oltu saatettu vakinaiselle kannalle ja jolloin aliupseerina palvelevilta vaadittiin kirjallinen palvelussitumus, joka voitiin tehdä korkeintaan 3 vuodeksi kerrallaan. Mutta armeijamme siirryttyä vakinaiselle

kannalle tulivat myös aliupseerit nimiteytyiksi valtion vakinaisiksi toimenhaltijoiksi ja niinollen kapitulanttisitoumukset tulivat tarpeettomiksi. Koska kapituloiminen eli kapitulanttisitoumusten tekeminen oli siirtynyt historian muistoihin ja koska kapitulantti-sana oli vaihdettu kantasanaan, joten rahapalkalla palveleva aliupseeristo sai uuden, kansallisemmän nimityksen — kanta-aliupseeristo — kanta-ali-

GANDHI ON OLLUT ENGLANNIN KUNINKAAN KESTEILLÄ, kuten kuvammekin näyttää.

Intian konferenssi päättyi tuloksettomana, kun Englanti ei suostunut tekemään myönnetyksiä. Nyt alkanee uusi taistelu, sillä intialaiset eivät varmaankaan halua ilman muuta luopua vaatimuksistaan. Heidän johtajansa Gandhi (synt. 1869) on nuoruudessaan opiskellut Englannissa. Opiskeluaikansa alussa hän käytti eurooppalaisia vaatetusta, mutta luopui siitä kuitenkin pian. Samoin hylkäsi hän pian eurooppalaiset ruoat ja valmisti koko opiskeluaikansa itse ruokansa. Hän on siis tavoiltaan aivan vaatimaton, mutta jalohenkkinen mies, jota Intia jumaloi.

upseeri — olisi luullut tuon, eräissä suhteissa ja eikä suinkaan aiheetta pahan kaiun saaneen nimityksen "kapitulanti" siirtyneen samalle puolen nykyisyyden rahan "kapituloinnin" kanssa. Valitettavasti niin ei kuitenkaan käynyt, vaan kummittelee tuo yhä jokapäiväisessä kielenkäytössä, ei yksinomaan päivälehdistä ja uusimmassa kirjallisuudessa, vaan vieläpä muutamien esimiehien virallisessa puhutellussakin.

Tuoreimpana esimerkkinä kapitulantisanan viimeaikaisesta "katselmuksesta" mainittakoon 27. 10. 31 eräissä tšekäläisessä oikeisto-päivälehdessä ollut uutinen, jossa mm. kerrottiin Puolustusministeriön viime aikoina ottaneen kapitulanteja palvelukseen. Tämä uutinen myöhemmin kierteli maaseudunkin päivälehdissä. Muuten tuo kyseinen uutinen on kokonaan omaa luokkaansa saattaen vähänkin puolustuslaitoksen asioita tuntevan epäilemään sen alkuperää, tai sitten on asianomainen reportteri, asioita tuntemattomana, muokannut uutisen sellaiseksi, millaisena se on suurelle yleisölle "syötetty". Uutisesta ei kyllä millään tavalla selviä, ketä kapitulanti-sanalla tarkoitetaan. Sitä vastoin seuraavassa määritelmässä, joka on otettu erästä äskettäin ilmestyneestä "ammattillisesta" tietokirjasta — nimi jääköön mainitsematta, jottemme tekisi karhunpelvalusta tuolle muuten niin hyvälle ja erittäin tervetulleelle teokselle, jonka allekirjoittanutkin on jo tilannut — kuuluu näin: "Kapitulanti on sotaväessä alipäällystään kuuluva henkilö, joka suoritettuaan sotapalveluksen on jäänyt palkkaa vastaan edelleen armeijan palvelukseen." Edelläolevassa määritelmään *kanta-aliupseeri*-sanan merkitys, mutta ei suinkaan *kapitulanti*-sanan merkitystä: Jos määritelmä olisi tarkoitettu selittämään viimeainittua sanaa, olisi siihen ehdottomasti ollut lisittävä sanat "sitoumuksen perusteella".

Kaiken kohtuuden nimessä, vaikkeivat sotilassanat vähimmässäkään määrässä kyseisen kirjan käsittelemään alaan kuulune, olisi siinä sietänyt selittää myös suomalainen *kanta-aliupseeri*-sana, koska tilaa on riittänyt vieraskielisillekin sanoille. Nyt se on jo myöhäistä, sillä "minkä kirjoitin, sen kirjoitin". Toivottavaa olisi, että asianomaiset toimittajat ammattisanoista puheen tullen kääntyisivät asiantuntijoiden puoleen. Johdonmukaisuuden nimessä pitäisi tähän ottaa vielä yksi esimerkki, mutta koska sitä ei ole pantu mustalla valkoiselle eikä kiinnitetty näkymättömälle mustalle, jääköön vieläkin julkaisematta.

Minulla henkilökohtaisesti ei ole mitään sitä vastaan, käytetäänkö minusta nimitystä kapitulanti vai kanta-aliupseeri, joka itse asiassa on myöskin verraten kanka ja ehkä vähemmän kaunis nimi. Taitaisi tuo ranskalainen kapitulanti soinahtaa kauniimmalta virallisesti käytetynä. Vahinko vain, etten ole ollut tilaisuudessa kapitulanttina palvelemaan, vaan olen kaiken aliupseerina oloaikani saanut kantaa vaatimatonta kanta-kersantti-nimitystä. Mitenkähän haltioitunut sitä olisi mahtanutkaan olla, jos aliupseerin virkapuvun ylleen vedettyään joku olisi kohteliaasti puhutellut: "Kapitulanti-kersantti" jne. Eipä silti, onpahan tuokin kohteliaisuus tullut kuulluksi useammin kuin keran. Ei kuitenkaan siinä äänilajissa kuin mitä edellä oletin, vaan alentavassa mielessä — pilkkanimenä. Lojalina kansalaisena en tuollaisiin pilkkausyrityksiin lainkaan kiinnittä vakavampaa huomiota, vaan sivuutan ne — kankeasti hymyillen. En ole tarttunut kynään oman mielipiteeni vuoksi tässä asiassa, vaan siitä syystä, että edellä mainitsemani "katselmuksen" johdosta olen saanut vastaanottaa lukuisia puheluita ja puhutteluita, vieläpä kaksi kirjettäkin, ja koska henki tuntuu olevan kaikkialla sama, niin olen katsunut velvollisuudeksi saattaa asian "tapeetille" siinä vakaumuksessa, että kapitulantisanan vääristä käytöstä kerrankin päästäisiin irti.

Palaan vielä saamiini kirjeisiin, joista toisessa eräs kanta-aliupseeri "ylämaasta" kirjoittaa: "... puhutaan 'kapitulanteista'. — Tämä armeijamme kanta-alipäällystää syvästi loukkaava nimitys, jota varsinkin *vasemmistotaholla* on aikaisemmin mielellään käytetty herjausnimenä, on jo kolmen vuotta virallisesti ollut pois käytännöstä, mutta nyt uudelleen — vedetty julkeasti esille. — — —" Ja jatkaa: "Vaikka kuulummekin armeijamme, aikaisemmin yleisesti halveksittuun aliupseerikuntaan, omaamme nykyisin jo armeijassa aseman, johon olemme oikeutettuja. Emme ole mitään 'antautuneita', ts. 'sitoutuneita', vaan vakavia, isänmaan hyväksi määrätietoista työtä tekeviä kansalaisia, joilla on samat oikeudet ja velvollisuudet, kuin muillakin valtion toimihaltijoilla."

Silkkaa totta on kirjoittamasi, hyvä ase- toveri. Pyyntöäsi noudattaakseni olen asiaan puuttunut, jotta päästäisiin selvemmille vesille. Ja sinne päästöksemme on meidän alistuttava pieneen itsetutkiskeluun, sillä ei suinkaan kapitulanti-sana olisi koskaan saanut tuota pahaa kaikua, joka on herkkä ärsyttämään nykyisen kanta-aliupseeriston korvaa, elleivät nimen kantajat millään tavalla olisi siihen myötävaikuttaneet. Ei suinkaan voida kieltää sitä seikkaa, etteikö sodanjälkeinen tapainturmelus ole löytänyt varsin otollista maaperää nuoren, vasta muodostetun armeijamme piirissä ja erittäinkin kapitulanttien parissa. Tähänkin on omat syytensä, joita tässä kävisi liian pitkäksi penkoa, ne vaativat oman artikkelinsa. Sel-

viöhän on jokaiselle, että tuosta sodanjälkeisestä alennustilasta on vuosi vuodelta noustu ja tullaan yhä nousemaan. En tahdo väittää, että olisi päästy mihinkään ihanneoloihin tai että edes oltaisiin sinne pääsemässäkään, sillä toivomisen varaa tässä suhteessa vielä on ja tulee aina olemaan. Koska kuitenkin aliupseeriksi kelpaavan tulee olla puhdasmaineinen, luotettava kansalainen sekä täyttää määrätty vaatimukset, ei kanta-aliupseeristö — "kapitulantit" — näinollen mitenkään voi olla muun kansanosan ylenantamia epäkelvoja, vaan kuuluvat eittämättömästi täysmittaisimpiin kansalaisiin, koska heiltä palvelukseen astussaan kaiken lisäksi vaaditaan vielä ehdoton terveyskin. Näin ollen on koko puolustuslaitoksemme arvoa loukkaavaa, jos sen kanta-aliupseeristöa — miehuusikään nousevan nuorisomme lähintä kasvattajaa — tahdotaan loukata ja alentaa. Vakaumukseni onkin, ettei kukaan "kapitulanti"-sanaa kirjallisesti käyttävä tee sitä missään pahassa mielessä, vaan tottumuksista ja siitä syystä, ettei ole tutustunut voimakkaan kehityksen alaisena olevaan, eikä suomalaistuvaan sotilassanastoomme eikä niinmuodoin tunne kanta-aliupseeri-sanan merkitystä, vaikka sen jossain yhteydessä olisi tullut kuulleeksikin.

Määrittelin kanta-aliupseerikäsittteen seuraavasti: "Kanta-aliupseeri on puolustuslaitoksessa palveleva, vakinaista palkkaa nauttiva henkilö, joka asevelvollisuutensa suoritettuaan on tullut nimitetyksi puolustuslaitoksen aliupseeritoimen haltijaksi." Jos joku asianharrastaja havaitsee tarpeelliseksi ylläolevaan jotakin lisättäväksi tai siitä ylipyyhittäväksi, niin tämän lehden toimitus mielii hyvin ottaa ehdotukset vastaan, jotta kanta-aliupseerimääritelmä saataisiin mahdollisimman selväksi ja sen avulla iskeytyksi tuon sanan merkitys "suuren yleisön" tietoisuuteen kumotaksemme meistä käytetyn väärien nimityksen "kapitulanti". Ilmeisesti johtuu viimeainittuun sanan käyttöä siitä, ettemme ole kainoudessamme rohjenneet mainostaa uutta nimitystämme "kanta-aliupseeri". On aika heittää mielestä pois kaikki vanhat ja homehtuneet ennakkoluulot "kapitulanti"-sanaa kohtaan, unohtaa se ja tehostaa nimitystä kanta-aliupseeri.

Edellä esittämäni tarkoituksena ei suinkaan ole kumota *käsitteitä* kapitulanti — kapitulointi. Kumpaakin on vielä olemassa. Sanan nykyisessä merkityksessä siihen sisältyy muitakin kuin aliupseereja, joita ehkä kaikkein vähiten palvelee kirjallisen sitoumuksen perusteella. Tämä viimeainittu seikka, sehän se oli myös yhtenä kannustimena selvittämään näitä käsitteitä, joista kantansa esittämään ehätti

Riento.

Viime aikoina ovat japanilaiset huomattavasti eurooppalaistuneet. He ovat heittäneet pois kimonon ja ahtaat toivelit. Näiden sijalle ovat astuneet länsimaiset kuosit, jotka ovat mukavampia ja käytännöllisempiä. Näihin muutoksiin ovat suuresti vaikuttaneet filmin sankarit ja sankarit. He ovat näyttäneet japanilaisille, miten kaunis on permoitua tukka, suorat jalat, urheilun kautta saavutettu ruumiin joustavuus, sanalla sanoen: He ovat importoineet pienille japanilaisille länsimaisen kauneuden ja käytännöllisyyden, jotka mielihyvin on otettu vastaan. Mutta eräs pieni seikka esti heitä kokonaan muuttamasta länsimaalaisiksi, seikka, joka paljasti heidän itämaisen alkuperänsä: raskaat, vinot silmät.

Tämä vinosilmäisyys ei johdu, kuten yleensä luullaan, erikoisesta luurakenteesta tai silmien ympärillä olevien lihaksien vääristä muodosta, vaan aivan yksinkertaisesti silmäluomessa olevasta rasvakerroksesta. On yritetty monasti poistaa tämä rasva, mutta tuloksetta, sillä luonto on aina kiirehtinyt kasvattamaan uutta sen sijalle, minkä lääkäri vaivalla on saanut poistetuksi, ja japanilaiset olivat pakotettuja pitämään, ainakin länsimaalaisen mielestä, lumoavat mantelisiilmänsä.

Mutta nykyään on myöskin tämä pieni probleema ratkaistu ja sen suorittaja on Japanin etevin silmäspesialisti, tohtori Kozo Uchida Tokiosta. Hän on keksinyt vaarattoman leikkauksen, jonka avulla Nipponin pojat ja tyttäret saavat silmiinsä kauan kaipaamansa suuruuden ja pyöreuden. Tähän mennessä on tohtori Uchida "länsimaistanut" yli 10,000 vinoa silmäparia; näistä on ollut yli 20 % miehiä. Leikkaus kestää noin viisi minuuttia ja tulee maksamaan 300—1,000 Smk:aan. Se tapahtuu seuraavasti: Ensiksi paikalliskuoletetaan silmän päälly ja molemmat sivut. Sen jälkeen tarttuu tohtori pinseteillä ohueen nahkaan, "viikkaa" sen sisäänpäin kuten ompelijatar kankaan tehdessään poimua, sekä neuloo ihon kiinni kolmesta kohden, joista iho oli kuoletettu. Koko operation salaisuus on lanka, jolla

hän toimittaa ompelun. Se on hänen oma keksintönsä ja sillä on se ominaisuus, ettei se jätä arpea. Kun pistokset on ommeltu kiinni, voitelee hän silmäluomen kollodiumilla. Molemmat silmät leikataan samanaikaisesti, ja potilas voi välittömästi operation jälkeen jättää sairaalan. Kolmen tai neljän päivän kuluttua ottaa hän pistokset pois, ja itämaiset vinot silmät ovat enää pelkkä satu. Ihopoimu on sitäpaitsi neulottu tavalla, että rasvakerros alkaa vähitellen ruveta häviämään, ja silmät saivat aivan "tavallisen" pyöreuden ja suuruuden.

Tohtori Uchidan keksintö on aiheuttanut Japanissa suurta riemua, sillä hän osaa muuttaa myöskin ilkeät silmät lempeiksi antaen niille kädenkääntessä miellyttävän ilmeen. Hänellä on hirvittävät määrät potilaita ja jos tilanne jatkuu edelleen, on kohta käsite "vinosilmäisyys" vain pelkkää satua.

Kanta-aliupseerit meilläkin muodostavat oman erikoisen ryhmänsä, jonka elämäntehtävä on niin erikoislaatuinen, että sen koulutuskin on erittäin vaikea järjestää. Kanta-aliupseerit on määrätty mitä moninaisimpiin toimiin ja tehtäviin, ja usealla ryhmällä kuten ase-, talous-, sanitääri ym. aliupseereilla onkin jo omat erikoiskurssinsa, ja heidän koulutuksensa on jo vakautettu. Samoin koulutusaliupseereiden, jotka Taisteluskoulussa tehtäviinsä monipuolisesti valmistetaan. Jäljelle jää sitten suurien esikuntien, divisioonien, Yleisesikunnan ja Ilmavoimien Esikunnan kirjuraliupseerit. Mahdollisesti tämän kirjoittaja on väässä, mutta tuntuu siltä, että juuri kirjurien koulutukseen koko armeijamme olemassaoloaikana ei ole paljoakaan ehdit- ty huomiota kiinnittämään. Tietysti työt sujuvat nykyiselläkin tasolla oltaessa, sillä kyllähän "työ tekijäänsä neuvoo", mutta mielestäni olisi välttämättä saatava erikois-

Kanta-aliupseerille kirjoittanut Väinö L.

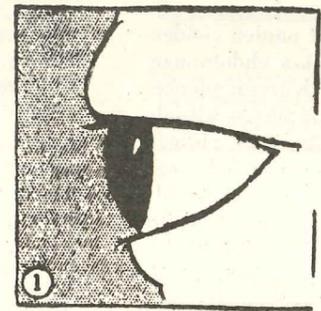
KANTA -ALIUPSEERIEIN KOULUTUS- KYSYMYKSESTÄ

Suomen Aliupseerille kirjoittanut Väinö L.

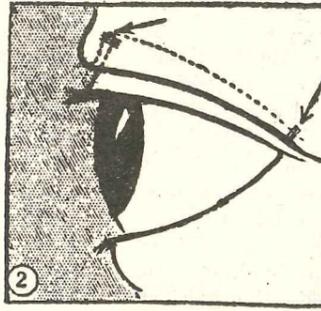
nen kirjuri kurssi komentopuolella palveleville aliupseereille. Suuren esikunnan aliupseeri on aina tekemisissä korkeiden upseerien ja suuren yleisönkin kanssa (kappalliset edustukset, ulkomaiden sotilas- ym. viranomaiset jne.), joten hänen täytyy olla joka hetki aivan toisella tavalla "ladattu" kuin tavallisen kenttä- ym. aliupseerin joukko-osastoissa. Erikoisesta asemastaan huolimatta on tämänkin aliupseerin, saadakseen olla armeijassa, suoritettava Taisteluskoulu kevyen linjan kurssi. Tahtomatta ollenkaan väheksyä ko. kurssin suurta merkitystä sotilaallisessa mielessä luulen kuitenkin, että rauhan aikana sen kirjuraliupseerille tuoma positiivinen tulos on hänen työhönsä nähden sangen minimaalinen. Puoli vuotta on pöntetty-päähän sotilastieteen alkeita, esiinnytty rintaman edessä, käyty taisteluharjoituksissa ja suoritettu onnellisesti loppotentit — ja palattu kirjoituspöydän ääreen esi-

EI ENÄÄ VINOJA SILMIÄ!

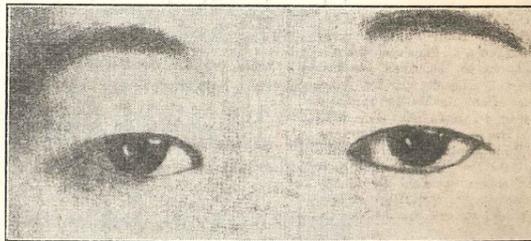
Kuva 1: japanilaisen silmä raskaana luomineen, jotka painuvat alas ja tekevät silmän mantelin muotoiseksi.

Kuva 2: ihopoimu on kohotettu ja ommeltu kiinni silmän yläpuolelle ja sivuille.

Yllä: nuoren japanilaisen silmät ennen leikkausta. Alla: leikkauksen jälkeen, kun neulokset on otettu pois.

Yllä: nuoren japanilaisen silmät ennen leikkausta. Alla: leikkauksen jälkeen, kun neulokset on otettu pois.

KAISA, RAKKI

MIKKO SARA

Ensitapaamallamme lienee Kaisa ollut iältään tuossa puolen vuoden paremmalla puolla. Mutta voi sitä ole-massaolon iloa ja pirteyttä, mikä silloin Kaisasta luon-teisena piirteenä jäi mieleeni! Siinä ei huomio kauan yhtäälle kiintynyt eikä kauan samassa kohtaa viivytty, sillä Kaisa ei ole nahjus, vaan kaikki huomioiva ja kai-kille iloinen, miellyttävä vekkuli.

Tapaamisemme sattui kasarmialueen leikkikentän luona silloin kun siellä autereessa pelmehtivien lasten riemuisat äänet ohikulkijain korviin kiirivät, silloin kun siellä polven korkuisten vekaroiden saappaiden ko-rot reippaasti yhteen kopsahtelivat heidän hiukan isompiensa johtamina ensimmäisten sotatitotempujen, sul-jetun järjestyksen, vaikeuksissa hikoillessa ja lyhyiden jalkojen topakasti polkiessa voikukin kirjaillun vihrey-den kehystämää hietatannerta; ja silloin kun tytöntvpyy-kät niinikään yhtä ahkerina päiväkaudet puuhallivat leikkikentällä lukuisia vauvojaan vaalien ja ajopeleissä kuljetellen, toisten palloja paiskellessa, satulinnoja hie-dasta valmistellessa taikka vaihteeksi keinussa leiskah-dellessa.

Siellä oli silloin Kaisakin. Aurinkoiset päivät ja kesä loppuvat kuitenkin aika vä-leen. Harmillisen pian saavat leikkikentän reunamain pallomaisiksi saksitut somistepuut alun vivahdusrik-

kuntaan. Mihin ko. aliupseerit käyttävät puolen vuoden aikana saamia — sodanaikana kylläkin ehdottoman tarpeellisia — tietojaan ja taitojaan? Kurssin tuomat kielteiset tulokset kieriurille ovat ainakin alussa kiusal-lisesti havaittavissa. Puolen vuoden aikana on ehtinyt se vaatimatonkin konekirjoitus-vm. työtaito, joka en-nen omattiin, unohtua aikataavalla. Koko esikuntapal-velus tuntuu oudolta ja ennenkuin edes entinen työtaito on saatu takaisin — ovat taas Taistelukoulun tiedot käyttämättöminä tipotiessään. Tämän kirjoittaja käsit-tää hyvin ne suuret vaikeudet, joita korkeimmalla joh-dolla on vaikeissa oloissa etenkin alipäällystön koulu-tusta järjestäessään. Mutta hyvässä uskossa, että ajat paranevat, on syytä toivoa, että niin sodan- kuin rau-hankin aikana tarpeelliset esikunta-aliupseerit saisivat t o d e l l i s e n a m m a t t i k o u l u t u k s e n. Luullakseni esim. 4 kuukautta olisi kyllin riittävä täl-laiseen kurssiin. Kurssiohjelman laatiminen ei tuottaisi vaikeuksia. Sotilaallisten aineiden ollessa vahvasti etu-alalla olisi siihen saatava sovelletuksi mahdollisimman runsaasti yleissivistäviä aineita. Erittäin tärkeä aine olisi esikuntapalvelus, jossa todettaisiin kunkin aliup-seerin älykkyys ja taito toimia itsenäisesti erilaisissa tehtävissä. Juuri sodanaikana olisi varmasti suuri hel-potus ”korkeapaineen” alla työskenteleville upseereil-le, että heillä olisi apunaan mitä monipuolisimmin teh-täviinsä perehtynyt aliupseeristö, joka kykenisi hoita-maan menestyksellisesti kaiken yksinkertaisen, juokse-van työn. Kurssilla saadut hyvät yleissivistykselliset ”sysäykset” varmasti johtaisivat jatko-opinnoihin. Ja se

kaasen väriloisteeseen. Pian myös päivittäin vilakoi-tuvat tuulet suuntaavat kiihkonsa tuohon lehtipuiden koreaan verhoon, riistäen helakammat lehdet ja kiidät-täen ne aluksi riehakkaiden tuulten pyörteiden riemu-forumille, kasarmialueen laajalle harjoituskentälle, mis-sä ne joutuvat roskien kera tahtoen tai tahtomattaan karkeloimaan suven peijaisia. Silloin näkee leikkiken-tän ohikulkija yhä harvemmin ja harvemmin Kaisaa enempää kuin toisiakaan tuttuja kesäisiä puuhaajia.

Vaan aikansa kutakin.

Tuo iloton aika on sentään pian ohi. Tulee lumi ja sen mukana tuolle äskeiselle autiolle alueelle jälleen nuo ke-säisten päivien aurinkoiset olennot. Tulevat rykment-tien ja divisioonien komentajat siellä tulevien kersant-tien ja vääpelien kanssa ja perehtyvät linnoitustaitoon ja talvisiin sotavoiimiin, tosin vielä verraten pienissä puiteissa. Siellä myös tulevat yli- ja aliupseerien rou-vat kelkkoinensa ja monine vauvoineensa. Tietysti siellä on Kaisakin ja vikkelaan siinä pinkaistaan linnojen ja linnakkeiden vaiheilla liikuskelevien lapsirykelmien vä-lit. Ja Kaisa on yhtä iloinen ja vilkas kuin ensitapaamallammekin.

Näin sitten vaihtuu vuodenaika toisensa jälkeen.

Kaisa on siis jo vanha tuttavuus ja pysynyt tuttavana, jonka milloin hyvänsä kohtaa mielellään. Ja kuitenkin Kaisa on vain ihan tavallinen, halveksittu rakki, lähtöi-sin heimonsa syvästä riveistä, kuten monet toisetkin ka-sarmialueen koirista. Aivan mahdotonta ei kuitenkaan ole, että Kaisan vanhemmat jo ensimmäisessä suoraan etenevässä polvessakin kuuluivat koiramaailman ylä-luokkaan. Se näet vaikuttaa saksalaisen paimenkoiran ja foxterrierin jälkeläiseltä: turkki on pituudeltaan ja väriltään susikoiran, ja kooltaan Kaisa on suunnilleen foxi. Mutta sen luonne poikkeaa kumpaisestakin. Sitä

seikka, että aliupseeristomme todella ponnistelisi pääs-täkseen nousemaan henkisesti, pitäisi toki olla jokai-sen armeijamme vstävän ilon ja ylpeyden aiheena.

Nykyisenä inflatio-aikana, jolloin eletään päivästä toiseen taloudellisessa kaaoksessa, varmaanakin moni aliupseeri havahtuu huomaamaan, että kanta-aliupsee-rin (tai ”kapitulantin”, joka nimitys edelleenkin kum-mittelee jopa sotilaspiireissään) toimi ei olekaan niitä kaikkein huonoimpia. Vaikka palkka ei olekaan suuri, on paikka kumminkin varma, jos vaan miehessä on m'estä toimensa hoitamaan. Rohkealta tuntunee ehdo-tukseni, mutta tuon sen kumminkin esille: kovennetta-koon vaatimuksia aliupseeritoimiin! Esim. Tukhol-massa vaaditaan poliisimiehiksi pyrkivätkin keski-koulun oppimäärä. Olisiko liikaa, että meilläkin aina-kin kirjuri-aliupseerilta se vaadittaisiin. Ne, jotka ovat toimiaan menestyksellä vuosikausia hoitaneet, saivat riittävän pitkän ajan tutkinnoiden suorittamiseen (olisi syytä laatia erikoinen, lyhennetty keskikoulun kurssi-ohjelma, josta vähemmän tärkeät aineet karsittaisiin pois) ja uusilta tulokkailta se heti vaadittaisiin. En uskalla mennä niin pitkälle, että ulottaisin tämän eh-dotuksen myöskin kenttä-aliupseereja käsittäväksi, sillä sen uskoisin tuottavan miltei voittamattomia vaikeuk-sia.

Edelläesitetty voinee herättää joissakin aliupseeri-piireissä vastustusta. Kirjoittaja onkin, kuten alussa mainitaan, tuonut esille omia ehdotuksiaan — ja jos asiallisempia ja pätevämpiä ehdotuksia ilmaantuu, pe-räytyy hän hyvässä järjestyksessä.

ei ole nähty koskaan rettelöissä nelijalkaistenkaan kansa ja ihmisille se ei hännätkään edes murise. Luonteen puolesta Kaisa on suomalainen jahtikoira, iloinen ja hy-vänahkainen. Kaikkiinkin se suhtautuu ystävällisesti, mutta lapsia se suorastaan jumaloi. Lisäksi on Kaisan luonne nöyrä, tai oikeammin Kaisa on itse nöyryys. Sen koko olennosta saattaa lukea perusteellisemmita tutkis-teluita alamaissimman pyynnön: hyvät kaksijalkaiset, suvaitkaa minua! Koetan saattaa teille mhdollisim-man vähän vastusta olemassaolostani, joka ei mitenkään riipu itsestäni . . .

Vaan rakkiin, nöyrään ja hyväluontoiseenkin suhtau-tuminen on yleensä miten sattuu, sillä harvat pitävät se-karotuisesta. Kantakirjattukin haukku on monelle pa-ha, joka ei ole vältettävissä. Ja kuitenkin on molem-mistakin puhuen kysymys luontokappaleista, jotka omit-ta vaikutteitamme ovat epäilemättä paraimpia ja vil-pittöimpiä ystäviämme! Mutta tuohon lähes sään-nölliseen vastenmielisyyteen tekee selvän poikkeuksen lapset, joille on täysin yhdentekevää millaista sukupe-rää tuo nelijalkaisten laji on. Lapsille on koiran suku-puu yleensä käsitteeton, ja he näkevät yhtä hyvin rutse-koitusten huippusaavutuksessa kuin kantakirjatussa jalorotuisessakin ainoastaan koiran. Ja kun se vain ei ole äreä, niin on se aina haluttu kisakumppani.

Ja sen Kaisa näyttää vaistoavan. Se hippaisee aamu-varhaisesta leikkikentälle ja sieltä edelleen pitkin kasar-mialuetta löytääkseen pienet, aina myötämieliset ystä-vänsä. Pian se löytääkin jonkun aamuvirkun, jota se lähestyy jo hyvästä matkasta häntä tuimasti heiluen ja ruumis hyvästä mielestä kiemurtaen. Ehdittyään sitten löydöksiinsä luokse se tönäisee tätä hyväntahtoisesti tuhi-sevine mustine nenineen. Silloin Kaisaa silitetään ja ta-putetaan ja sille sanotaan vilpittöntä sydämellisyyttä to-distavin äänin: ”Voi, Kaisakos se on! Aijai, Kaisa, Kai-sa!” tai: ”Voi, voi sitä Kaisaa! Kyllä sinä olet kiltti . . .” Se on hetki, jolloin Kaisa on onnensa ylimmällä kukku-lalla. Sen kostea nenä tuhisee vieläkin puheliemmin ja kun sen koiran omni on huipentunein, niin se inisee saa-miensa ystävydenosoitusten kestäessä maassa kelliskel-len.

Tuntien mukana kasvaa Kaisan ystäväjoukko ja sit-ten sillä onkin mieleistään puuhaa riittämiin. Sattuu siinä pallo sinkoamaan tarkoituksettoman etäälle tai kuraan, taikka tuuli vie palloilijalta lakin, niin nopsana on Kaisa niitä hakemassa. Sille on leikintekoa voittaa pienet juoksijat ja kadonnut esine suussa se jo noutajaä vastaan ehtii. Ja taas saa Kaisa silittelyä ja keuhuttaa aina imartelun rajoille asti. Kiltti- ja viisas-sanat tois-tuvat. Ehkä Kaisan käsitys niistä ei ole inhimillisen selvä, vaan silti ne eivätkä näytä hukkaan menevän, sillä aikanaan annettu tunnustus pätee kaikkiin.

Eikä Kaisa kuulu niihin, jotka keuhunnasta päihtyvät. Se on niin myötä- kuin vastoinkäymisissäkin nöyrä ja alistuvainen. Nuo huomaavaisuuspalkkiot se vastaanot-taa nenä tuhisten, vikisten ja kosteahko kuono liikehtien ystäviensä käsiä ja kasvoja kohden, pehmoisen suikale-kielen niitä sipoillessa.

Ja entistä valppaammin se vaanii uusia tilanteita, jois-

PUOLUSTUSLAITOKSEN LESKI- JA ORPOKASSAN HALLITUKSEN VAALIT

Hiljattain perustetun ja toimintansa aloittaneen puo-lustuslaitoksen leski- ja orpokassan väliaikainen johto-kunta on kuuluttanut, että kassan hallituksen vaalit toi-meenpannaan 26. päivänä marraskuuta kuluvana vuon-na. Puolustusministeriön päätös ”Ohjesäännön vahvis-tamisesta puolustuslaitoksen leski- ja orpokassalle” 29.

22. 10. 31 kuoli Helsingissä kantakersantti Aksel Wilhelm Niinikoski, UR:n korjaamon johtaja.

Hän oli syntynyt 17. 5. 77 Porvoon pitäjässä, palveli 1. 7. 24—31. 8. 31 UR:ssä, josta 31. 8. 31 vapautettiin sairauden perusteella.

Vainaja oli suoraluonteinen ja tunnollinen, hyvin toimensa täyttävä ja tovereiden kunnioittama ali-upseeri, joten hänen muistonsa säilyi kauan.

Keveät olkoot isänmaan mullat hänen haudallaan!

Palvelustoverit.

sa se saattaisi olla apuna. Lasten ruokailuajaksikaan se ei henno lähteä kotiinsa, vaan jää paikalle odottamaan taikka seuraa parasta suosikkiaan ja loikoo tämän ruo-kaloman portailla. Vasta pimeän karkoittaessa pienet puuhailijat on Kaisankin päiväskareet loppuneet, ja se muistaa kotonsa ja ruokakuppinsa.

Sellainen on Kaisa elonsa myötämässä.

Myötäisiä Kaisalla onkin enemmän kuin vasta-asteita, joista se selvästikin välttyy suhteillaan lapsiin. Suhde, joka on jo vuosien lujittama eikä riku siitä, että joku lapsista ottaakin sen tyylyhäkösti vastaan, enempää kuin siitäkään, että se palloon tai lakkiin kajottuaan voi saa-da oudolta karkoittavan sivalluksen. Kaisahan muistaa ystäviensä aamuiset vastaanotot, muistaa palkkiot palve-luksistaan, ja siksi se myös tavallaan ymmärtää lapsia silloin, kuin nämä eivätkä sitä ymmärrä. Niin että jos väli-kohtaus sattuu, niin se vain nolostuu ja pakenee lähis-tölle, missä se luottamuksellisesti odottaa suotuisampia tilaisuuksia.

Ja aina sellainen pian ilmaantuukin. Pitäähän sa-nanparsi ”nöyrän niskaa ei taiteta” paikkansa.

kassan valtuutettujen käsiteltäviin. Johtokunnan tehtävänä on huolehtia eläkekassan menestyksestä ja edistymisestä.

Eläkekassan valtuutetut käsittelevät tärkeimmät kassaa koskevat asiat, jotka johtokunta katsoo olevan syytä heidän käsiteltäväkseen antaa tahi joita muuten voi heille saapua. (Mm. jos kassan osakas asianomistajana haluaa vedota johtokunnan antamasta päätöksestä, on hänen alistettava asia kassan ohjesäännössä säädettyssä järjestyksessä eläkekassan valtuutettujen käsiteltäväksi).

Olemme lyhyesti maininneet eläkekassan hallinnon tehtävistä, jotta saisimme käsityksen kassan hallintomuodosta. Toimiihan eläkekassa täysin itsenäisenä laitoksena, vaikkakin Puolustusministeriön valvoo sen toimintaa. Kassalla on palkattu henkilökunta ja oma kanslia, josta käsin hoidetaan kassan asioita.

Eläkekassaan osallisia ovat **Puolustusministeriön, puolustuslaitoksen ja suojeluskuntajärjestön peruspalkkaiset virat ja toimet**. Kassan osakkaita ovat siihen kuuluvien virkojen ja toimien **vakinaiset haltijat**. Hallituksen vaaleissa ovat siis ainoastaan nämä äänioikeutettuja.

* * *

Eläkekassaan kuuluvat virat ja toimet on ryhmitetty kahteentoista eläkeluokkaan. Kassan ohjesäännössä on tarkemmin määrätty, missä palkkausluokassa olevat osakkaat kuuluvat kuhunkin eläkeluokkaan. Mainitsemme tässä vain ne eläkeluokat, joihin kuuluu alipäällystötoimenhaltijoita tai vastaavia. Siten 16.—17. palkkausluokassa olevat kassan osakkaat kuuluvat eläkeluokkaan VII; 18.—19. palkkausluokassa olevat kuuluvat eläkeluokkaan VIII; 20.—21. palkkausluokassa olevat kuuluvat eläkeluokkaan IX; 22.—24. palkkausluokassa olevat kuuluvat eläkeluokkaan X; 25.—27. palkkausluokassa olevat kuuluvat eläkeluokkaan XI ja 28.—30. palkkausluokassa olevat kuuluvat eläkeluokkaan XII.

Johtokuntaan valitsevat eläkekassan osakkaat keskuudestaan neljä jäsentä, joiden tulee olla Helsingissä asuvia. Eläkeluokat on ryhmitelty vaaleja varten siten, että I, II, ja III eläkeluokkaan kuuluvat valitsevat yhteisesti yhden jäsenen; IV, V, ja VI eläkeluokkaan kuuluvat valitsevat yhteisesti yhden jäsenen; VII, VIII ja IX eläkeluokkaan kuuluvat valitsevat samoin yhden jäsenen ja X, XI ja XII eläkeluokkaan kuuluvat valitsevat yhden jäsenen. Samalla tavalla valitsevat kassan osakkaat kullekin jäsenelle varajäsenen. Valtiovarainministeriö ja Puolustusministeriö määräävät johtokuntaan sitäpaitsi kumpikin yhden jäsenen. Johtokuntaan kuuluu siis kaikkiaan kuusi jäsentä.

Eläkekassan valtuutetuiksi valitsevat kassan osakkaat myös neljä jäsentä samoin perustein ja samalla tavalla kuin johtokuntaankin. Samoin Valtiovarainministeriö ja Puolustusministeriö kumpikin määräävät valtuuskuntaan yhden jäsenen.

Tämän vaalin yhteydessä valitsevat eläkekassan osakkaat kolme tilintarkastajaa tarkastamaan eläkekassan hallintoa lähinnä kolmena seuraavana vuonna. Samoin valitaan kolme tilintarkastajien varamiestä samassa tilaisuudessa. Tilintarkastajien vaalissa ei noudateta eläkeluokkaryhmitystä.

* * *

Vaalitoimituksesta on eläkekassan väliaikainen johtokunta antanut seuraavat ohjeet:

Selvyyden vuoksi on käytettävä eri vaalilippua äänestettäessä jäseniä ja varajäseniä johtokuntaan sekä eri vaalilippua äänestettäessä valtuutettuja ja näiden varamiehiä.

Kumpaiseenkin vaalilippuun tulee osakkaan kirjoittaa kahden ehdokkaan täydelliset nimet, heidän arvonsa taikka virkansa tai toimensa sekä se esikunta, joukko-

osasto, virasto tai laitos, jossa ehdokkaat palvelevat. Sitä seikkaa, kumpaistako vaalilippua merkitsemistään kahdesta ehdokkaasta valitsija tarkoittaa äänestää varamieheksi, älköön vaalilippuun merkittäkö. Muutoin tulee vaalilipuista selvästi käydä ilmi, millä lipulla on äänestetty jäseniä eläkekassan johtokuntaan ja millä lipulla kassan valtuutetuiksi.

Ehdokkaita eläkekassan tilintarkastajiksi äänestetään myös eri vaalilipulla, johon valitsijan tulee merkitä ensinnäkin kolmen ehdokkaan täydelliset nimet heidän arvonsa, virkansa tai toimensa ja asuinpaikkakuntansa, sekä erikseen niiden kolmen ehdokkaan täydelliset nimet ja muut tiedot kuten yllä, niistä, joita valitsija äänestää tilintarkastajien varamieheksi.

Valitsijan tulee allekirjoittaa jokainen vaalilippunsa omalla nimellään sekä merkitä lippuihin myös virkansa tai toimensa.

Vaaliliput on suljetussa kuoressa jätettävä vaalipäivänä joko henkilökohtaisesti eläkekassan konttoriin, osoite: Helsinki, Kasarminkatu 25, tai valitsijan toimesta lähetettävä sinne postitse sisäänkirjoitettuna kirjeenä taikka annettava siihen virastoon tai laitokseen tai sen joukko-osaston esikuntaan, jossa valitsija toimii.

Vaalitoimitus on siis yksinkertainen asia, kun vain huomaamme tehdä tarpeelliset merkinnät vaalilippuihin, että ne eivät puutteellisuuden takia tulisi hyljättyiksi.

* * *

Tulemme sitten pääasiaan, so. siihen, keitä ehdokkaita aliupseerien tulisi äänestää eläkekassan hallintoon. Äänestäjien keskittyminen on tarpeellista, jopa välttämätöntäkin. Tämän suuren määrän suuruutta jo lähivuosina hallinnassa olevan pääoman suuruutta ja lähivuosina mainitaan seitsemännumerisella luvulla, hallituksessa tulisi olla edustettuna mahdollisimman suuri talouselämän, raha- ja luotto-olojen tuntemus. Myöskin aliupseerikuntaa edustamaan olisi kassan hallitukseen saatava sellaisia aliupseereita, joilla on tarpeelliset pohjatiedot näistä asioista. Mahdollisuuksiamme valintaan supistaa se, että vaali kohdistuu Helsingissä asuviin kassan osakkaisiin.

Suomen Aliupseeriliitto on Helsingin alaosaston ehdotuksesta hyväksynyt aliupseerien ehdokkaat nyt tapahtuvaan vaaliin ja kehoittaa eläkekassan osakkaina olevia aliupseereja (vastaavia toimenhaltijoita) äänestämään heitä eläkekassan hallituksen jäseniksi.

HUOMIO! HUOMIO! ALIUPSEERIKERHOT! 30. 11. 1931

viimeistään on jokaisen kerhon lähetettävä luettelo joukko-osastonsa aliupseereista sekä heidän omaamistaan LUOKKA-ARVOISTA, joiden nerusteella ratkaistaan Kultakeskus O/v:n maljan kohtalo. Koska ei vielä mainittuja luetteloita ole saapunut kuin hyvin harvoista kerhoista, olisi toivottavaa, että jokainen kerho sentään omanikin etunsa vuoksi, sillä malja on kyllä kärkeämyksen arvoinen, ja asianharrastuksesta määräävänsä luokka-arvoluettelon. Lähemmät ohjeet samoin kuin kilpailusäännötkin ovat julkaistuna Suomen Aliupseerissa n:o 18 sivulla 302—304, joihin pyydetään lähemmin tutustumaan sekä säilyttämään sanottu numero, sillä kilpailusääntöjä ei millään muulla tavalla kerhoille enää teiditeta.

Taloudenhoitaja.

Niiden eläkekassan osakkaiden, jotka kuuluvat VII, VIII ja IX eläkeluokkaan, ehdokkaina ovat:

Johtokuntaan: Kantavääpeli Lehtoranta, Hugo Oskari, Viestipataljoona 1, Helsinki, Santahamina; Kantavääpeli Ittonen, Emil, Suomen Valkoinen Kaarti, Helsinki.

Eläkekassan valtuutetuiksi: Kantavääpeli Autio, Artturi Edvard, Huoltopataljoona 1, Helsinki; Kantavääpeli Honkanen, Vilhelm, Rannikotykistörykmentti 1, Helsinki, Suomenlinna.

Niiden eläkekassan osakkaiden, jotka kuuluvat X, XI ja XII eläkeluokkaan, ehdokkaina ovat:

Johtokuntaan: Kantakersantti Siltaanen, Otto, 1. Divisioonan Esikunta, Helsinki; Kantakersantti Pakkanen, Uuno, Helsingin Komennuskomppania, Helsinki.

Eläkekassan valtuutetuiksi: Kantakersantti Hakala, Aarne, Suomen Valkoinen Kaarti, Helsinki; Kantakersantti Kainulainen, Edvard, Meripuolustuksen Esikunta, Helsinki.

Kaikkien aliupseeritoimien haltijain (ja vastaavien) ehdokkaina eläkekassan tilintarkastajiksi ovat alempana mainitut, sillä tilintarkastajien vaalissa ei noudateta eläkeluokkajakoa.

Sotilasvirkamies Mäkinen, Eero, Huoltopataljoona 1, Helsinki; Kantavääpeli Ruth, Antti Villiam, Ase-seppäkoulu, Helsinki; Kantakersantti Palenius, Yrjö, Rannikotykistörykmentti 1, Helsinki, Suomenlinna.

Tilintarkastajien varajäseniksi: kantavääpeli Kuosmanen, Taavetti, Uudenmaan Rykmentti, Helsinki, Suomenlinna; kantavääpeli Salminen, Severi Adam, 1. Divisioonan Esikunta, Helsinki; kantakersantti Padatsu, Pekka Meripuolustuksen Esikunta, Helsinki.

Kassan osakkaina olevien aliupseerien on näissä vaaleissa huolehdittava siitä, että omat edustajat saadaan kassan hallintoon. Jokaisen aliupseerikuntaan kuuluvan osakkaan velvollisuus on osallistua eläkekassan hallituksen vaaleihin. Vakuutautukaa siitä, että vaalilippunne on torstaina, 26. päivänä marraskuuta vaaliohjeissa mainitulla tavalla toimestanne edelleen lähetetty eläkekassan johtokunnalle tahi jätetty sen joukko-osaston esikuntaan tai laitoksen kansliaan, missä toimitte.

SUOMEN ALIUPSEERILIITON AMPUMA- KILPAILUJEN SÄÄNNÖT

Liiton johtokunta on 27. 9. 31 pitämässään kokouksessa hyväksynyt käytäntöön otettavaksi allaolevat liiton ampumakilpailujen uudet säännöt.

Huomattavimmat muutokset entisiin sääntöihin verrattuna ovat seuraavat:

1) Kaikki alaosastoissa suoritettavat kilpailut ovat samalla alaosastojen välisiä joukkuekilpailuja, joihin liiton johtokunta hankkii kiertopalkinnot. Näin sentähden, että alaosastojen ja jäsenten mielenkiinto ja harrastus pysyisi kaikkia ohjelmassa olevia ammutalajeja kohtaan yhtä suurena. Tähän asti oli joukkuekilpailu vain kivääri- ja pistoolikouluammunnassa.

2) Alaosastoissa suoritettavien kilpailujen ajaksi on määrätty toukokuu; tämä helpottaa ainakin pienempiä alaosastoja kilpailujen järjestelyssä ja jo senkin puolesta on parempi, että nyt on helpompi muistaa kilpailujen järjestäminen alosas-

S I R O
PARTURINLIIKE JA NAISKAMPAAMO.
HÄMEENLINNA
Palokunnankatu 20 - Rantatorin varrella.
SUOSITTELEMME!

1099/Ly

S u o s i t t e l e m m e

monipuolisia huonekaluvarastojamme. Huokeaa ja kestävä.

**Huonekaluliike
Mikko Nupponen**

LAHTI
Vuorikatu 20 - Puh. 190
VIIPURI, Linnank. 14. P. 28 75
HELSINKI, L. Heikinkatu 14.
Puh. 27 811

1090/Vn

toissa, kun kaikki kilpailut ovat samassa kuussa eivätkä, niinkuin ennen, kolmessa osassa (touko-, kesä- ja syyskuussa). Sitäpaitsi on liiton ampumamestaruuskilpailut syksyllä, joten senkin puolesta on parempi, että alaosastoissa suoritettavat kilpailut ovat kevätampumakaudella.

3) Mestaruuskilpailujen ohjelmaan on lisätty "haka-ampujia" varten vapaakiväärikilpailu. Alaosastoissa suoritettavista kilpailuista on kiv.kouluammunta muutettu 30-laukaukseksi, mikä ennen oli 20-laukauksinen kilpailu.

Muissa kohdissaan on säännöt pysytetty suunnilleen ennallaan.

J. P.

1. §. Suomen aliupseerien ampumatason kohottamiseksi toimeenpanee liitto vuosittain alempanamainitut ampumakilpailut. Osanotto-oikeus kilpailuihin on jokaisella jäsenmaksunsa maksaneella Aliupseeriliiton jäsenellä.

2. §. Kilpailijat jaetaan alaosastojen välisissä kilpailuissa kahteen sarjaan: Sarja A, mestari- ja I lk. ampujat; sarja B, II ja III lk. sekä luokattomat ampujat.

Kilpailija, joka luokkakokeissa ampuu I lk. vaatimukset, olkoon oikeutettu ampumaan B-sarjassa yhden kerran siinä tapauksessa, että hän on kiertopalkinnon puolustaja. Molemissa sarjoissa ei saa ampua. Vapaaehtoinen siirtyminen A-sarjaan sallitaan.

3. §. Alaosastojen väliset sekä samalla mieskohtaiset kilpailut suoritetaan alaosastoissa toukokuun aikana seuraavissa lajeissa:

1. Kiväärikouluammunta 30 laukausta makuulta, matka 300 m. Taulu armeijan rintarengastaulu F.
2. Kiväärikenttäammunta 10×10 laukausta.
3. Pienoiskivääriammunta 3×10 laukausta.
4. Pistoolikouluammunta 20 laukausta.
5. Pistoolitaisteluumunta 10×10 laukausta.

Joukkuekilpailussa otetaan huomioon joukkuetulos alaosastojen jäsenmäärien perusteella seuraavasti:

Jäsenmäärän ollessa	5—60	lasketaan	5:n	edustajan tulos
"	61—80	"	6:n	"
"	81—100	"	7:n	"
"	101—120	"	8:n	"
"	121—140	"	9:n	"
"	141—170	"	10:n	"
"	171—210	"	11:n	"
"	211—260	"	12:n	"
"	261—330	"	13:n	"
"	331—450	"	14:n	"
"	yli 451	"	15:n	"

K. HILLMANin
Marmelaaditehdas
Helsinki Kruunuvuorenk. 13 Puh. 27110
Suosittelee perheikäyttöön ja aliups.- sekä sotilaskerhoille
MEHUJA JA MARMELA ADEJA
Huom! Hyvä tavara ja halvimmat hinnat.

1108/Ek

asiamiehiämme

sekä vanhoja, että vasta asiamieheksi ryhtyviä, hyväntahtoisesti kiinnittämään huomiotaan kääntöpuolella olevaan Suomen Aliupseerin Joulun 1931 tilauslistaan ja viipymättä ryhtymään tilausten hankintaan. Kuten kääntöpuolelta selviää, tulee lehti sisällöltään olemaan siksi arvokas, että sitä rohkenee tarjota kenelle tahansa. Sitäpaitsi on lehden hinta hyvin kohtuullinen, ainoastaan Smk. 8:—.

Koska joulunumeron painoksen suuruus on määrättävä viimeistään 8.12.31, niin pyydämme asiamiehiämme siihen mennessä lähettämään ennakkotilauksensa sekä samalla ilmoittamaan, kuinka monta joulunumeroa he vielä toivovat voivansa myydä.

Tilatut lehdet lähetetään joko suoraan tilaajalle tilauslistaan merkityllä osoitteella tai sitten asiamiehelle, joka jakaa lehdet tilaajille.

Tilauttamispalkkiota maksetaan kuten vuosikertatilauksistakin; tämä selviää asiamiehille lähetetyistä asiamieshdoistamme, paitsi että tämän lisäksi jätetään joka 10. kpl. laskuttamatta niistä, jotka asiamies itse jakaa tilaajille. Tilausmaksut on tilitettävä ensi tammikuun 10. päivään mennessä.

Toivomme asiamiestemme ryhtyvän heti ripeään työhön joulunumeron levittämiseksi ei ainoastaan sotilas- vaan myös siviilihenkilöitten keskuuteen. Varsinkin niissä joukko-osastoissa, joissa ei tänä vuonna vielä levikki ole edes suhteellinen aliupseerivahvuuteen nähden, katsomme olevan kerrassaan loistavat mahdollisuudet.

Vasta asiamieheksi haluavat voivat allaolevalla lipulla tilata itselleen asiamiespaperit ensi vuoden tilaushankintaa varten.

Viipymättä toimeen!

SUOMEN ALIUPSEERI.

Suomen Aliupseeri,

Helsinki

Pyydän lähettämään osoitteellani Suomen Aliupseerin asiamiesehdot tilauslistoimeen.

Nimi ja arvo:

Täydellinen osoite:

WERNER SÖDERSTRÖM O.Y:N

KAUNOKIRJALLISUUTTA.

Arvi Järventausta: "MAAHANTULO". — Madjaarien historia on uljainta mitä maailma tuntee. Arvi Järventausta on valinnut kuvauksensa kohteeksi sen tarumaisen alun: kun unkarilaiset tuhannen vuotta sitten valtasivat Pannonian pusztat Byzantin veltostuneilta valtaherroilta. Historiallisten lähteiden valossa hän kertoo meille Arpad-kuninkaan, Szémeny-sankarin ja suomalaisen Iisakki Tarkan (Tärkänyn) tarinan. Romaani ilmestyy kohdakkoin myöskin unkariksi käännettynä. — 264 sivua ja historiallinen kartta madjaarien maahantulosta. 35:—, sid. 45:—.

Johannes Karma. "LEMBITU". — Eestin historian jylhin vaihe on heidän sankarillinen taistelunsa Lembitu-kuninkaan johdolla saksalaisia valloittajia vastaan. Pala-joen taistelu ja tappio yhdeksänsataa vuotta sitten vaikutti ratkaisevasti sadoiksi vuosiksi Itämeren koko suomalaisen heimon kohtaloon. Tämä suuri murhenäytelmä on antanut Johannes Karman nimellä esiintyvälle tekijälle aiheen historialliseen draamaan, jossa on suurpiirteinen henkilökuvaus ja mahtava kohtalon tuntu. — Kirjan kansikuva on Väinö Aaltosen piirtämä. (5 näytöstä, 16 henkeä). 196 sivua. 35:—.

ARVI A. KARISTO OY:n

UUSIA ROMAANEJA:

Sattuuhan sitä... Romaani, kirj. Marketta Kara, hinta 25 mk., sid. 35 mk. — Pirteä kertoja esittelee harvinaisen eloisasti nykyajan nuorten elämää sekä pääkaupungissa että vanhassa herraskartanossa, osaten taitavasti käytellä romantiikkaa realismin pohjalla. Hänen teoksensa on vauhdikas ja lupaa menestyksellistä kirjailijauraa.

Hänen ainoa seikkailunsa, humoristinen romaani, kirj. André Birabeau, hinta 20 mk. — Gallialainen leikkisyyden kirkastaa tätä hieman vallatonta pulakauden kuvausta, joka tarjoutuu erinomaisesti ajanviettekirjaksi.

Pyhä Liiga, historiallinen romaani hugenottisotien ajoilta, kirj. Alexandre Dumas, hinta 20 mk., sid. 30 mk. — Historian etevimmän elävöittäjän koottujen romaanien suomennossarja on täydellä syyllä saanut suuren levikin. Hänen hauska kerrontansa esittelee menneitä merkittäviä kehitysvaiheita mitä valaisevimmin.

— KOTITALOUTTA. Arvi A. Karisto Oy:n kustannuksella on ilmestynyt: *Aideille ja tyttärille*, 230 kasvi-, kala-, liha-, jälkiruoka- ja leivosohjetta, kirj. Hanna-Helena Kunnas, kolmas painos, 258 sivua, hinta sid. 25 mk. — Teos on saavuttanut pysyvän aseman kotikirjastoissamme, ja nyt ilmestyneen uuden painoksen hintakin on sovellettu pulakautta varten, jota tämän sisältörikkaan keittokirjan kokoonpanossa noudatettu järkevä taloudellisuus myös edustaa.

— NÄYTTÄMÖOHJELMAA. Arvi A. Karisto Oy:n julkaisemassa "Seuranäytelmiä"-sarjassa on ilmestynyt 317 n:ona:

Onnen hyrrä, kaksinäytöksinen huvinäytelmä, kirj. Kaarle Halme, hinta 10 mk. — Helposti esitettävä, herttainen kappale pienen yhteiskunnan elämästä.

Saman tekijän yksinäytöksinen huvinäytelmä *Ennustus* on ilmestynyt sarjassa kolmantena painoksena, hinta 6 mk.

Sarjassa "Huviohjelmien avuksi" on julkaistu uusi painos Aukusti Simeliuksen *Lausuntarunoista*, hinta 10 mk.

— PILOJA JA PILAKUVIA. Mikko Vilkastuksen toimitamaa runsaskuvaista vitsisarjaa, on ilmestynyt 126. ja 127.

Tuusulan Käsityöliike

E. & H. SJÖBLOM. PUH. 540.

Kaikkia alaankuuluvia töitä suoritetaan armeijalle ja suojeluskunnille. Kilpiä ja käsivarsinauhoja valmistetaan. Yhdistyksille myönnetään 10 % alennus.

Suosittelimme

S. Ekmannin Kondiittori- ja Kahvilaliikettä.

puh. 363. Hamina puh. 363.

Raatihuoneentorin varrella.

Viihtyisä kahvila ja parhaimmat leipomotuotteet paikkakunnalla.

Töölön Uusi Käsityöliike

MUSEOKATU 23

Kaikkia alaankuuluvia töitä suoritetaan huolellisesti ja kohtuulliseen hintaan, Käsivarsinauhoja aina varastossa.

Yhdistyksille myönnetään alennusta 10 %.

KONE- JA SÄHKÖLIKE

Kouvola - Puh 308

Suunnittelee ja rakentaa: Sähkölaitoksia sekä vesijohtolaitteita. — Myy tukuttain ja vähittäin: sähkökoneita ja -laitteita, valaisimia, radiovastaanottajia ja -tarvikkeita, gramofoneja ja -levyjä.

HJ. SALON KULTASEPÄNLIKE

Hämeenlinna - Puh. 338.

Alallaan parhaiten lajiteltu varasto paikkakunnalla. Hinnat kilpailukykyiset.

1097/Ly

Ruokala ja Kahvila Kerhola

KUUSANKOSKI. Puh. 22.

Ravitseva ruoka. Hyvä kahvi. Viihtyisä huoneusto. Suositellaan kaikille matkailijoille.

1094/La

SUOSITELLAAN

E. LUJASEN

1 lk:n Sotilas- ja Siviilipukimoo.

KÄKISALMI - Rantak. 19 - Puh. 246

Kaikki tilaustyöt teemme huolella ja asiantuntemuksella, alle kilpailuhintojen sot.-henkilöille. KYSYKÄÄ HINTOJAMME!

1079/Vn

O. Y. PONTUKSELA

KÄKISALMI

Kokonaan uudelleen järjestetty äänielokuva-näyttäntöjä varten

1 lk:n Teatteri.

1071/Vn

ROUVOLAN RAKENNUSAINE OSAYHTIÖ

PUHELIN 80.

Paikkakunnan parhaiten varustettu
rauta-, rakennusaine- ja taloustar-
peiden kauppa. — Joululahjoiksi
sopivia tavaroita runsas valikoima.

1091/La

T. nimi J. E. ELVING
HELSINKI PUH. 49 089

myy edullisimmin
MEIJERITUOTTEITA
ruokaloille, kahviloille ja
jälleenmyyjille.

1103/Tg

HUONEKALULIIKE

Puh. 246. Puh. 246.
A. Silander - HÄMEENLINNA - Linnank. 3.

1098/Ly

Paikkakunnan vanhin ja suosituin liike alallaan!

Simasuukon

jokaiselle maanpuolustajalle tarjoavat

TILLANDERIN JUOMAT

Suurin valmistaja sotalaitokselle.

1107/Ek

Viipurin Sotilaskotiyhdistyksen

ylläpitämät sotilaskodit ovat seuraavat:

VIIPURIN SOTILASKOTI, Pohjoisvallik. 17.
HAMINANPORTIN SOTILASKOTI,
Haminanportink. 4.
SORVALIN SOTILASKOTI, Patterimäenk. 6.
NEITSYTNIEMEN SOTILASKOTI,
KTR:n kasarmialueella.
PAPULAN SOTILASKOTI,
KKR:n kasarmialueella.
KESKUSKASARMIN SOTILASKOTI,
KKR:n II patalj. kasarmialueella.
TURKINSAAREN SOTILASKOTI,
I Merilentoeskaaderin kasarmialueella.
SUUR-MERIJOEEN SOTILASKOTI,
Erill. Maalentolaiuvueen kasarmialueella.

1105/Tg

1101/Rn

MIKKELIN HÖYRYLEIPOMO

Koneellinen keksi-, korppu-
ja rinkelitehdas sekä kondiittori-
liike. Puhelin 2 53

Keravan Makkaratehtaan

tuotteita suositellaan.

KERAVA. PUH. 62.

1095/Kn

Uusi Valokuvaamo ja Suurennusliike

Hämeenlinna, Myllymäki, Tykistökasarmin vieressä.
Suositettu sotilaskuvaamo paikkakunnalla.
Sotilaille 10 % alennus. — Kaikki työ ensiluokkaista.
Puh. 228 Suosittelemme! Puh. 228

951/Ly

Siirtomaa- ja Ruokata-akauppa

Lauri Rämä
KOUVOLA. - Puh. 123

1092/La

ivän halvimmat hinnat!

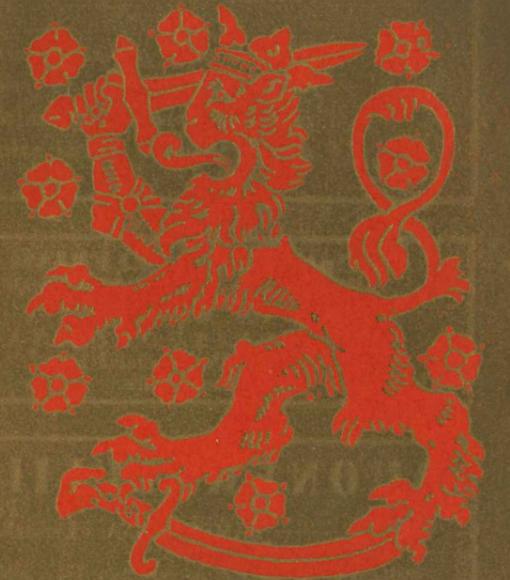
Helsinki 1931, Oy. Gutenberg

Hinta 3 markkaa.

1 vuosi kotimaassa 45:—, Eestissä 6 a —, muualla ulkomailla 95:—
1/2 vuotta kotimaassa 25:—. Saadaan t
postikonttoreista.

Kaksituhatta vuotta sit-
ten syntyi mies, jonka val-
tava persoonallisuus ko-
konaan muutti maailman-
kuvan. Vielä tänäkin päi-
vänä hänen lempeät sa-
nansa ovat sielujen man-
na, vielä tänäkin päivänä
ja ainiaan hänen elämän-
sä on esikuvallinen.

Koettakaamme hänen
syntymäjuhlanansa hil-
jentyä ja miettiä, miten
kukin meistä voisi täydei-
llisimmin seurata hänen
velvoittavaa esimerk-
kiään.

SUOMEN

ALIUPSEERI

Joululehti

1931